

11/9-51

Ja, nå har tida flydd fra meg i ei forlign fart. Det
hått så mye å stå i med at skrivninga har fått
averte. Klokka er nå 4 mandagsmorravn og jeg har
nettopp tårna til vallet. Jeg skulle ha stått opp kl 1
for å sende observasjon, men har altså forlovt meg.
Klokka har ringt, men jeg har ikke hørt den.

Det er vanskelig å begynne å finne ut av hva som
er verd å skrive om i de dagene som er gått siden
sist. Som sagt så har vi jobba fælt. Jeg har per-
sonlig lagt om hele lys og lade arrangementet for det
var ei idiotisk ordning her før. Bl.a. måtte jeg legge
my lysledning herfra til maskinhuset for å få det som
jeg ville ha det. Tidligere var lys til maskinhuset
gått gjennom samme ledninga som før ladestrøm
hitt derfra. Det var nok så problematisk i praksis. Prikerte
å få for mye spenning på lysnettet under ladning.
Når vi nå lader lysbatteriserien, så tar vi bare ut
spenning til lyset over fire celler slik at batteri-
serien faktisk tar som en spenningsdeler.

Apparattavla i maskinhuset har fått gjennomgå en
større restaurering slik at vi nå kan slå over på 110 til
65 volt aggregat med omkobleren. Har også lagt det om slik
at vi nå har et voltmeter og et amperemeter etter den
uregulerbare ladestandard slik at vi nå kan lese av den
strøm og spenning som går inn på batteriene under lade.
Tidligere sto der bare et voltmeter foran ladestanden
og ingen amperemeter i det hele tatt. Så har vi sett
over de to 65 volts DKW-aggregatene. På det ene er
generatoren ok; den er bare ompolarisert og det gjør ikke
nse. Men motoren er ikke tipp topp. Bl.a. er magneten
kaputt så vi må bruke ekstra coil og batterier til tenninga,
og så er boltene som støtter startehendelen røket i gjenginga
for godt er tysk lettmetall. Ekrem har snitta inn større
bolter så det holder vel ei stund. På det andre 65 voltsagg.
er motoren som ny, og starter som en drøm. Men her
er generatoren kaputt. Vi har nå plukka den sund og
skal forsøke å finne feilen. Det er en ganske interessant
jobb. Og vi har jo tia for oss så lenge det andre går.

Så er jeg næsten fælt utdannet gissopndretter og
fyllstendig spesialist i oppvask. Nå er bekken begynt
å tørke ut så vi må en 50 meter opp i et skar for
å finne vann. Der går nemlig bekken under jorda.
Så har jeg rigga til spenningsstilførselen til den lille
telefonisenderen vi hadde med opp og forledendag
fikk vi jamn forbindelse med Björnøya med den.
Men det er visst noe galt enda, enten det nå er
antennelengden eller noen annet. Så foreløpig
slipper vi da å leide oss. Der er alltid noe å ta
seg til. Og igår søndags morran skjedde her store
ting. Jeg la meg klokka 2 om morran, men klokka
5 blei jeg purret av Ekrem som sa at her kom folk
på besøk. Utrolig, men dog sant. 4 mann kom
tuslende nedover lia med pakkenelliker på ryggen.
Det var fire mann fra "Blåback". De hadde gått
fra Tromsø i slutten av juli og hadde fått med seg
en masse utstyr som vi hadde telegrafert at vi
manglet. Nå har de vært ved Frantj Josef på

fangst og var nå på vei til Tromsø. Vi ante ikke at
der var sent noe oppover og heller ikke at der skulle
komme noe besøk, så da Ekrem og Kluseng som satt
og spilte sjakk, så de fire komme nedover skråninga,
så trodde de visst helst at det måtte være underjordiske
eller annet skremt. Men de var da virkelige nok, og
etter at de hadde fått en bedre frokost, måtte drammen
på bordet. De hadde først vært med båten på nordspissen
av øya, men hadde ganske riktig regna ut at havet
gikk for svært her på østsida av øya hvor stasjonen
ligger. Det er helt umulig å komme i land her nå
om dagene; havet står i et eneste rokk. Så de hadde
gått inn på vestsida av øya og brukt loddet flittig og
ankra opp tvers overfor stasjonen på andre sida av det
eidet som går over øya her. Der hadde så de fire
rodd i land med allt som skulle hit og tatt med
seg det de klarte å bære og kom tuslende over øya
på morraparten. Det er nok ingen tvil om at de
karene er kjent i traktene. På andre sida var der

nesten ikke rörelse på jorden i det hele tatt så der var
ingen sak å se i land. Vel, glassene blei svært
flittig og det blei låt i både grammofoeren og gitaren,
allt mens vi fire innbyggerne tok jannen fatt og
skrev brev til våre respektive. Jg skrev seks svare
sider til Doris og sendte også en kartong Phillip
Morris med skipper Ernst Eriksen til Doris. Brevet
hadde jg fjermerke på og cigarettene skulle han
levere til faderen på butikken. Ja, det var likesom
det største av allt, å få anledning å skrive brev.
Skulle bare ønske de hadde hatt bedre tid så skulle
jg ha skrevet hjem også, men Doris liker vel opp-
over og forteller det som står i brevet. Etter at karene
hadde blitt lett bedugget og gamle tunghørte Jeremias
hadde fått smake "verdens beste" - nemlig Krydra Bitter
og fått en heil gammelost i present så for de over
øya igjen mens jg ble igjen for å ta observasjonen.
Jg ordna også opp etter beste evne for stua så
mildst talt forferdelig ut. Og vi som hadde

vaska runde og rydda så pent på lördagen! Men
det er slikt som følger med. Ekrem og trüsenq fikk
også smutt med skipperen de drukkede klokke sine
til urmaker i Tromsø. Da jg hadde sendt mitt
stakk jg over øya etter de andre. Da var de fire
gjatene allt langt utpå på vei til skuta. Ernst
hadde måttet vasse uti til midt på brystet for å
få båten med de andre trygt utpå. Det er jo så
langgrünt. Dessuten lå han visst lenger å velte på
båttripa for han kom seg ombord, så det er nå bare
å håpe at han hadde brevene i ei lomme som satt
høyt opp, ellers flyter vel blikket utover og allt blir
ulselig. Vell! Vi lasta på oss det som var på stranda
og rusla tilbake mens "Blueback" starta opp og toffa
søover. Alle tre gammelhændene var løse i anledning
anledningen og var med over øya. Vorla stakkar
hadde jg stengt inne i bislaget for hün var jo
som vanlig livende redd de svare beistene som er
litt for voldsomme i sine kjerlighetserklæringer
til at hün kan sette tilbørlig pris på det. Vi

19/9-50 kl 3 morgun. Slav nattevakt igjen. Jeg har
fjor i omhu i maskinhuset og holder på å vaske kler
mellom nettene. Akkurat for øyeblikket har jeg bevilga
meg 5 minutter med kaffe og kvitkake og en royle i
all ensomhet. Vi har et riktig grisvær for tiden.
Ute er det rett og slutt gjørme overalt, glatt og skipt.
Skuldene er våte og skitne og vantro av den grønn
så de småhyler hele døgnet så det tar på nervene.
Førrige natt hadde vi vesla i gangen og de tre voksne
løse for å få slutt på hylinga. Og da var det stilt, for
de trivs jo når de får springe rundt å holde seg
varm og snuse og skvette på allt mulig. Men det
var visst ikke tryggelig for Kåkung som hadde natte-
valte, for når han skulle ut å ta observasjonene så
fikk han jo hele kobbelen oppetter ryggen og det
er ikke det minste tryggelig, særlig når de er
så skitne og fule som nå. Moroa fikk en brå
slutt igår formiddag da Sniken og Risten som
ventet åle i tellene på luraudne og matte

skilles med malet. Blodit flöt. Så måtte de i
bånd igjen allesammen. Jaja. Vi hadde begynt
å belage oss på vinteren. Har prekonvert alle tre
båtene for vinteren bl. a. Men her er jo rene
sommere fremdeles. Bortsett fra mørket altså.
I 8-tida om kvellen er det ganske mørket og nå
kl 3 om moroa har en såvidt begynt å ane
lysning. Så det går mot mørketida med stormskritt.
Alt regnet har resultert i at vi nå har vann i
bekken igjen og vi har fylt opp 5 tonner med
vann for å ha til oppvarse etc når bekken tørker
inn igjen. Kåkung og Eleren holder nå på og
male rommet sitt for å få det like greit som
vårt. Her om dagen fikk jeg note fra Låt om at
Bjarne ønsket 900 og om kvellen hadde vi lang samt.
på 7 meys. Doris var til stede og hun möklet selv
"liken doris" !! Det var ikke verst. Hun hadde
da fått brevet, fikk jeg vite. Og for 10 timer siden
blei Kåkung og jeg belipt snau. Skilt raka på skollen.
Vi ser ut !!!!

25/9-50 kl 0100. = Egentlig ikke stort å skrive om, men
noe må jo skrives av og til. Jeg har nattvakt. Kålseng
har nettopp gått til køys og Bjarne og Ekrem er på
Sørhytta. De rusla sørover etter middag for å rette
opp sjølskottene derborte. Forledendag retta vi opp
et par av de her ved stasjonen og reiste også opp
noen svare påler (drivtømmer). Pålene er for å
lokke bjørnen til skuddene for barna er en mys-
gjerrig kar og skal bort å snuse på allt som stikker
opp i landskapet. Så vi må ha en påle ved hvert
skudd og dessuten noen påler med lange mellom-
rom i landskapet så at bjørnen går fra den ene
pålen til den andre som ei ballekje helt til han
kommer til et skudd og får teften av åta. I
ettermiddag var Kålseng og jeg fire rekvidstaurer
opp bakken her og et stykke innover Håsdalen,
hvor de skal plasseres. Det er tungt, men vi bærer
et lite stykke nå og da så merkes det nesten
ikke. I mores - eller rettne igår morges - hadde

Kålseng bada og holdt fyr vedlike i maskinhuset
så jeg hadde meg et herlig renselsesmøte for meg
sjøl aleina da jeg tåna ut. Er nå ferdig med
belevarek for ei stund og har også strøket tingene.
Strømpene er nystoppa så allt er i sjønneste orden
bortsett fra et par lester som jeg har slitt så store
huller i at jeg ikke ser noen utvei til å stoppe dem.
Nå har vi hatt frost et par tre dager, - fra null
til ± 2 , for øyeblikket er det såvidt over frysepunktet.
Marka er dermed blitt fast og fin og luften er klar
og ren. Det er en sann fryd i forhold til den fuktige
luften vi har hatt å puste i i det siste. Stundene er
tøre og rene og trivs. Det store aber er varmsituasjonen.
Bekken her er tøv. I sørbekken er enda et lite sik,
men det er litt langt å bære. En store vannbeholder
med kran på kjøkkenet har vi fylt. Den tar nok
mye over 100 liter. Så har vi de 5 tønnene ute og
et jernfat i maskinhuset. Vi får passe på å holde
disse reservoirene fylt sålänge der er vann i sørbekken.

Foreden kvell hadde vi et underlig apparat igang i maskinhuset. Ved hjelp av en koselig primus resulterte det i fire flasker krystallklar veske. Så har vi innstallert høyttaler i maskinhuset slik at vi har "musikk til arbeid" derborte. Jeg ville ikke ha noen flere luftledninger. Her er så mange tråder i luften fra før, så jeg fikles med meg tåkøy og vi grov ei grøft herfra til maskinhuset og la ledninga til høyttaleren med i jorda. Det er ca 30 meter dit bort så det var litt av en jobb. = Når snøbygger har vi hatt, men ikke slike at det har lagt seg på marka. Og så hadde vi stor kanonade her en dag da Ekrem minerte oppfor huset her. Han hadde funnet ut at det måtte være vann i jorda slik at vi kunne få vannet til å samle seg ved å sløyte et hull nedgjennom. Han lada i 16 patroner av en mit-kasse han fant i løva og det var skudd som sa sik. Smellet var bra ja, men vann blei det nok ikke.

26/
9-50

Midtpartiet av mitt snauklippte hode ble idag barbert og noen månebilder ble tatt i den anledning. 3/10-50 Kveld. Et forferdelig vær. En liten auestlig storm og regn og bismørkt. Og det er jeg som skal ha nattevakt. Å krue! I morges lå en stor rund gjenstand her på neset et par hundre meter fra husene. Vi trodde det var ei mine og ikke før i ettermiddag vågde vi oss bortover. Det var heldigvis bare en svart bølge. Barberte hodet for annen gang her om dagen. Ekrem og Kükøy har nå også barbert skallen, så Bjørne går nå bare rundt og gliser av oss. Jeg tenker å barbere enda en gang om et par dager og så la det vokse. Det kan nå ikke bli verre enn det er fra før, og det spiser bra nå allerede.

Ellers jussler vi nå
med litt av hvert.
Vi har reist en
masse stolper som
bjørnen skal ha å
gå etter. Her oppe
i Håsdalen har vi

satt opp 6-7 stykker. Litt av en jobb å bore driv-
tømmeret bakigjennem heia. Bjarne har farta
rundt og netta opp selvskuddene så det er nå
snart klart for bjørnen. En annen ting er om
bjørnen kommer. Her er jo faktisk sommer enda.
Aggregatene jussler vi med og fikker og repareres på

allt mulig. Ekrem
og Kulemyr er nå
ferdige med opp-
jussinga av sitt
rom og det blei helt
nydelig. De har
malt kommodene

sine også, så det blir nå det neste jeg må ta i ferd med
på vårt rom. I ettermiddag har jeg stått ute i vinden
og pumpa bensin og smørkje fra fat til ledige kammer.
Og mer skulle det vist ikke til min giktiske gamle
rygg. Sitter nå med et veritabelt hekseskudd og
har det riktig koselig. Vi har nettopp spilt "smugg"
og nå har Bjarne kôya. Kulemyr leser og Ekrem
sitter og syr kanten på de nye gulvløperne som
vi skal legge på til jul. Vi har malt vindus-
karmene og dobbeltvinduene er nymalt og klar til
å settes inn. Så skal det sages luker til mørk-
legging av alle vinduer av masonit. Ikke et
lys må slippe ut til vinteren for det skremmer
bjørnen. En skata lademotstand for ladning av
småakkumulatorne er satt opp så saker og ting
forbedres stadig. Og tiden går fort. En merker
ikke at dagen går, - foreløpig. Og førstkommande
lørdag har Doris fødselsdag. Jaja, det er et
unaturlig liv. Jeg skulle jo ha vært der.

Id 0330
Tirsdag 17/10-50

Ja, det har ikke vært mye å skrive om i den senere tid. Doris hadde fødselsdag forrige lørdag. Jeg sendte telegram. Prøvde gss med Bjarne noen kveller iltupå, men denne gangen gikk det ikke. Fikk en note fra Bjarne over LGÖ. Fikk også brev fra Doris over LMT. Så en hour da nytt. Men tenk at Labben er død. Det var nesten vondt å høre. Verdens beste kamrathund, det var han. Trov neppe Bjarne klarer å få slik en forståelig hund igjen.

Nå får vi se, da, hva som har hent siden sist.

Ja, hodet er barbert for tredje gang. Ekken og Kåken har bare barbert seg en gang, men jeg synes at skal det være så skal det være. Bjarne er nå snauklippt.

Kommene på rommet vårt har jeg nå malt to strøk i samme grønne lys farge som veggene. Knoppene på skuffene er samme rød farge som på listene i rommet.

På Bjarnes kommod måtte jeg forresten lage knopper, for de gamle var røkk av en eller annen grunn.

Så var det D.K.W.-aggregatet jeg. Vi har som

for fortalt to likedanne. På det ene var generatoren kagutt og på det andre er motoren mindre bra. Vi har nå drøvet på i den senere tid med å plukke på det aggregatet hvor generatoren er ødelagt for å se om det skulle være mulig å fikse det. Det er overledning i ankeret så det går vel neppe å reparere det her. Det andre aggregatet har nå måttet klare seg. Men her om dagen datt det en lys ide med fra himmelen som sagt er begge aggregatene like. Følgerlig plukker vi stund begge to og sette den gode generatoren sammen med den gode motoren og har nå altså et tipp topp aggregat! Columbi egg! = En liten vinterperiode hadde vi i forrige uke med sne og temp med $i \pm 6.5$, men så tona det om igjen med sydlig vind og mildvar. Nå er det bare gjørmeg igjen ute med en og annen liten snøflakk innimellom. Skvull var det noen kraftige regnskylt og bikkjene formelig gråt av vantrivsel. Så jeg har dem løse inatt og en vettleremt "vesle" innelært i bislaget!

Og så får jeg da forsøke å beskrive de to siste lagene fantastiske ekspedisjonen. Her er et lite fihåndsriss av øya som sjølsagt ikke er engang tilnærmet riktig, men som allikevel gir et lite inntrykk av beliggenheten for stasjon og hytter. Øya er altså ca 3 1/2 mil lang. Nv 1 er den sydligste fangsthytta på øya; den som vi har fjilka og reparert på i år. Dit sør går det an å gå langs stranda fra stasjonen som er nv 2.

Nv 3 er den såkalte Nordhytta. Den er i orden og der er bensin og proviant, men en kan ikke spasere dit langs stranda uten å se først forbi stupene (den svarte blakkflekken rett inn for tallet). Å gå over fjellene er mulig, men altfor slitsomt, og farlig siden været er så lunefullt her oppe. Øya er som en eneste fjellside som står som en hanelkam opp av sjøen. Det gjennomsnittlige profil av fjellen er slik

hvor vestkanten gjennom-

snittlig ligger høyere enn østkanten og er brattere og jevnere. Østkanten er mere gjennomskåret av kløfter og skar som skjærer seg ned i stupkanten og altså skråner nedover og ut i tomme luften et stykke over havet. Innimellom fjellene skjærer det seg enkelte steder inn brede lave daler som noen steder fører tvers over øya og det er dem jeg kaller "overganger" a-b-c-d-e som ligger mellom de største fjellmasser som er skravert. Ved a, d og e er vestkanten av overgangen så bratt at det vel er vanskelig å komme ned til stranda. Østkanten er slake skråninger på alle tre steder. Overgangene b og c er virkelige overganger hvor en kan spasere fra strand til strand på 15-20 minutter. Ekrem har lenge hatt lyst å komme en tur til "nordhytta" (3). Vi andre har jo vært der et par ganger. Lørdagskvellen fant vi på et par og jeg skulle ta oss en 2 dagers tur nordover. Nesti

sneen var smelta velk da. Tidlig søndags morn.
starta vi. Kåseny rodde oss forbi bergst (2) og tok
båten tilbake til stasjonen. Vi skulle komme hjem
over fjellet. Det var fint vær, men sjøen fiska
på. Roturen gikk imidlertid bra selvom Kåseny
tok inn litt sjø da vi slepøt ham fra ryggen
nord for bergst. Kl. 6 begynte vi å gå nordover.
Da var det nesten helt lyst. Vi tok det med ro
og lille etter bein og aluminiumskuler og kom
til nordhytta (3) kl 0830. Der brøt vi opp døra og
rigga opp skorsten og fikk fyr i ovnen og kaffur på
kok. Vi starta derfra igjen kl 1000 videre nordover.
Da vi kom til (x) på kartet gikk det ikke an å
komme lenger langs stranda. Fjellene gikk rett i
sjøen videre nordover. Så rusa vi innover
overgang (d) og titta ned på andre side som var
for bratt til at vi kunne gå ned. Så fant vi
på at vi skulle fortsatte nordover over fjellene
til den nordligste hytta (4) som vi hadde hørt

om og vi tenkte da at vi kunne overnatte der. Det
blei en drøy marsj, det skal være sikkert og visst.
Men vi kom da frem det kl 1345. Hytta var
imidlertid i ei sørgelig forfatning. Børnsfar
har virkelig lossa seg derborte. Sjøene var knust
til pinneved, så bjørnen hadde vært inni hytta.
Der hadde han til og med knust sengbenken
til passelig tenningsved! Vi fant en boles corned
beef som vi spiste. Så gikk vi nordover langs stranda
(omtrent til Y på kartet) men så ingenting av interesse
bare det vanlige drivstoffet og kavler og et og
annet bein. Vi snudde ved Y kl 1455 da det
ikke gikk an å komme lenger p.g.a. stupene. Var
tilbake ved ruinene av den nordligste hytta kl 1540
og hadde et kvarters rast. Vi så det ikke likt å
overnatte i ruinhytta, så vi måtte jeut begynne
tilbaketogst kl 1555. Det blei en jal marsj. Støket
ble det også mens vi var på ville fjellet så det var
lite mors. Men det gikk bra. Vi fikk jamla

oss ned til stranden ved (x) og sjangla og snuble
oss bortetter fjæra til nordlytta (3) hvor vi ankom
kl 20⁰⁰. Sammenlagt hadde vi vel da gått i ca
11-12 timer den dagen, - nåværende er fra-
trøkket. Vi fikk oss da en kjeft kaffe og noen
lyttboller som vi fant på lytta og så fylte vi
ovnen med teulle og la oss på briskenes fyllt
paledd. Klodde på oss allt vi eide av kler,
for der fins hverken soveposer eller annet sovetøy.
(Der var jo reinskinnsposen, men de har vi henta
tidligere i år og fraleta til sørllytta) Varmt var
der i alle fall og trøtte var vi så stillhet hvilte
snart over vannene! Vi sov tålelig bra den natta.
Jeg tømte ut igjen morges kl 7 og fikk over lyden.
Så titta jeg ut. O ke, O ke! Skodde hang midt
med fjellsida. Vel, lyem måtte vi, og der var bare
en vei, nemlig over fjellene i tåke og i terrenng som
vi aldri hadde vært i noen av oss. Vi spiste litt
og gjorde så lytta i stand etter oss og spikra igjen

døra og takhullet til skorstensrøret og så gikk vi
fra lytta kl 0900 igjen morges med vel 4 kilo
bein og 7 kuler. Forst gikk over overgangen (c)
og ned i fjæra på vestsida og så oss litt om. Det
var jo her det lå ei amerikansk redningsflåte
fra krigens tid. Den lå der enda for to år siden,
men nå var den velk. Ei stor gyl presentning
og et amerikansk livbelte så vi og det var nok
etterladensskaper etter den flåta. Så starta vi
på lyemtøren (fra stranden) kl 10¹⁵. Vi klatra opp
ei skråning på ca 45 graders vinkel i en stiv time
for vi var vel oppå fjellet. Det var skrekkelig
tungt. Glatt var det også og litt antydning til
ising høyt opp, så det var vondt å få tak med
gummistøvler. Ja, den videre marsj over fjellet i
tjukkeskudda er ikke stort å skrive om. Sikten var ca
100 meter så det gikk rundt for oss mer enn en
gang. Men vi passa på å ha vinden ontrent
att mot oss heile tida. Og lange stykker ~~for~~ fulgte

vi langsetter østkanten. På sine steder henger fjellet
utover og fra ca 250 meters høyde kunne vi se
rett ned igjennom skoddegrønten og høre bruset fra
brenningene langt ned i evigheten. Ja, det var ei
vandring hvor opp og ned og høyre og venstre
var merkelige og mytiske begreper. Fremover var
det vi måtte, — eller i nødsfall tilbake til
lytta. Svære skar og slukter med stiplebatter
vegger og blanke isbreer ned, måtte vi gjøre
omveier for å passere. Da forsto vi ingenting, men
nå vet vi at vi gikk for langt på østkanten av
øya hele tida, slik at alle skarene og ujevnhetene
i kanten av stupene kom i vår veg. Hadde det
vært klarer så ville vi nok ha gått på andre side
av øya hvor det er mange jernere. Men i skodde-
målte vi jo holde til den kanten vi kunne se,
for de bratte stupene ga oss da et lite holden-
gjennitt om retningen på landskapet. Men
det hele var svært forvirrende, for å bruke et

mildt uttrykk. Det er første gangen jeg
virkelig har savnet et lommekompass. Vel,
turen gikk merkelig nok bra. "Det vil helst gå
godt", — er det ikke så det heter!. Vi ankom
til stasjonen kl 14⁰⁵ igår middag. Det blei
middagsmat og så gikk jeg på hau i seng og
sov til kl 23⁰⁰ igårkvell. Og nå sitter jeg her
på vakt, trott så det svir i øynene og så lemmter
ifra hoftekulen og ned at jeg nesten ikke skal
klare å kroke meg utfor døra å ta observasjonene.
Det hevner seg å få litt avveksling, kjens det ut til!
22/10-50 Ja, nå har vi nettopp tatt søndagskvell med
en aldri så liten slakterdram. Største grisen (galtan)
blei slakta ikveld. Det var gjort på mindre enn
en halv time. Ca kvart på 8 smalt skuddet og ca 21
var vi ferdig. Ja, det var et liv, og en helt ny opp-
levelse for meg. Vi rødde først opp i maskinhuset
så der blei god svingplass. Så gjorde vi klar talje
i taket og godt lys på petromaxen. En av sledene

blei rigget opp på et par kasser på golvet til operasjons-
bord. Ei søv panne vann på ovenn borti kjøkkenet
og en stamp på primus i maskinhuset til skollinga.
Knivene klar på hovelbenken og et vaskfat til å
ha blodet i. Sagmugg på golvet. Klar-gå!
Vi drog grisen etter øran ut i gangen, lukket igjen
alle dørene så Bjarne og grisen og pistolen blei
alene der. Pau! sa det og vi inn i ei fæl fart
og opp på sleden med grisen. Bjarne kniv-
strøper. Blod i fat. alle holde gris som spruller.
Om sider død. Fine business! Bjarne bar vann
fra kjøkkenovnen opp i stampen over primusen
etter som jeg slo kokende vann på gisefanter.
Ekrem og Hålseng barberte og gjorde seg absolutt
fortjent til barbermestervær. Smart stor feit
gris nybarbert hvit fin. Klasker i baker.
Flasket skjelver. For feit. Absolutt. Hull i
hasene. Opprunder tak i talja. Bjarne kniv-
skjere rive røske tærmer og dritt og bort og

lunger og nyser ned i stor kasse. Liten promp
sett igjen bak i løpet!! Twist og varmt vann.
Vaske liket. Sagmugg på golvet. Gjorde reint
og kosta etc. Fiks ferdig alles gut! ja, det
var det. Så nå har jeg da sett det også.
Ganske kalt idag. Vi er helt nede i 3 grader.
Så nå er det kanskje et håp om å få vinter.
Men det er null snø enda. Her en dag i
ika var her fæl kanonade. Du sett plutselig
ei e borti fjera bortom maskinhuset. Terskmat
har vi jo ikke sett på lange tider for meste
fuglen har jo reist for lenge siden. Vi skulle da
ta den ea. Det var for langt hold for hagl, så
Hålseng og jeg la oss i anlegg bak maskinhustrappa
med måuserne og åpna en fæl kanonade. Men trur
ei ikke ho klarte å karre seg på sjøen noen
meter fra land for jeg sneia borti ho med et
skudd. Så rak ho nærmere så Ekrem fikk
skudd med hagla. Han blåste visst av fire fem

dröss för ho var dån. Men så tok sjöen ho og
ho nåk til havs. Det var for svære brøtt til at
vi kunne ro efter. Så vi måtte bare stå og se
at moten reiste avgårde utover Ishavet!

6/11-50 på nattevakta. Skrev forrige gang om kulde
og muligens vinter. Men, nei! Her er så opp og
ned med været at det er ei skam. Etter den kulden
som var da vi slakta gatten, fikk vi en omkelig
mildværsperiode med sole og slaps. Så har vi etterpå
det hatt kulde igjen ned i -7 grader. Men igjen
begynte barometret å falle igjen og vinden dreide
på syd, så da skjønnte vi hva som var i anmarsj.
Og ganske riktig, — nå er det $+3.5$ på termosen.
Imorra regner det vel igjen. Snø har vi ikke fått så
mye at det dekker marka på langt nær. Ja, det
er triste greier. Bli det ikke frost-smart, så blir det
vel heller ingen is og ingen bjørn. Velvel.

Ekrem var et slag sørover en dag og oppdaga en
robåt som har reket iland like bortunder berget.

Kubsen og jeg var og så på den en dag og bare ene
riksen var litt skadd. Sjølsgt var båten litt vasstrukken
men ellers bra. Vi skal prøve å få berga den. Den
kunne være godt å ha på andre sida av öya, —
hvis vi da klarer å transportere den over eidet. På
andre sida er det nemlig vanligvis såpass rolig sjø
at der går an å ro, så der kunne vi få en
gangse til å jakte litt på fugl, kobbe og snadd
som der er nok så mye av. — Vi har satt opp
ei søv ny antenne. Det var Ekrem som blekket
ut planen. Bak husene her går nemlig bakken
svært bratt opp og så er der et plata for stigningen
fortsetter. Ekrem hadde spikert ut at det skulle
ikke store masta til hvis vi plasserte den opp på
kanten av platait. Og det har vi nå gjort. Her
låg et ledd på $2-3$ meter av ei større mast og dette
står nå opp på kanten av bakken og så er
antenna strukket derfra og til toppen av en
lang tømmerstokk som står inntil husveggen og

hvor lysledninger og småantennes er festet midtpå.
Det blev ei antenne på 60-70 meter og toppen av
antenna er betydelig høyere enn sendeantenna.
Egentlig var her vel ikke bruk for noen ny
antenne, men mottagerne blev jo betraktelig
sterkere nå enn før, og dessuten er den nye
antenna sikkert brukbar til reserve sendeantenne.
Så er det bare å håpe at antennen ikke ramler
med for oss når det blir vind. Masten er jo veldig
solid avstøt. Det stagit som går bakover i forlengelse
av antennestrekket og som jo bærer det hele, er festet
til en drivstokk på 3-3½ meters lengde og 30 cm diam,
som er gravet ned i jorda i en meters dybde.

Uforgårs mens det enda var frost og godvær, gikk
Kålseng og jeg en tur over øya for å se etter fjell og
kobbler. Jeg tok måser og Kålseng hagla. Først skremte
vi ei endel fra nettet. Den rodde tilhavs det festet
den hadde lært. Så kom vi over et nes og dæmpra
helt uforvarende oppi en e-flokk på minst 15 stk

som lå i vannkanten. De hadde jo merka oss før vi
så dem så de var på fart utover da vi så dem. Kålseng
la på sprang ned til stranda, gikk i kne og fjente av
begge løvene i flokken, ladde og skaut igjen. Jeg fjente
samtidig 7 skudd. Men de svømte utover og så ikke
ut til å ha blitt noen overløst. Merkelig! Vi fant en
steinbit på en 10-15 kg i fjæra og den tok vi på ei
stang mellom oss og farta hjem til hundefor. Litt
etterpå hendte det noe som absolutt burde vært filmet.
Kålseng var gått langt bortover fjæra og jeg måtte til
å gjøre mitt fornöden. Satte borta fra meg og gikk av
en eller annen grunn 10-15 meter fra den for jeg satte
meg bakom en drivstokk i sjøkanten. Aldriat da jeg
var ferdig med mitt forhavende, stakk en snadd
hodet opp av vannet toppen 3-4 meter fra stranda.
Jeg satt så stille jeg kunne til den dukka igjen og så sprang
jeg som et tjuv til geværet og heiv meg i anlegg på
mogen bak en stokk. Men snadden må ha merka at
jeg sprang på fjæra, for den dukka opp et par

hundra meter lenger sør og fortsatte i ei fel fart
sørover og utover fra land. Så det var håpløst.
Da først ble jeg klar over at jeg lå på magen med
beveksa mede (i 4 käldegrader) og det var riktig kalt
på stumngen. Skulle det ikke ha vært filma? Jaltet-
iveren tok nok overhånd, ja. Men aldri mer skal
jeg "sette meg til" uten å ha borse for hånden.
Ellers er å si at vi har nå spist svinekotletter og
ditts steik, og det smakte herlig. Av diverse innmat
laga Bjarne (kjøtt?) pudding i form og det blei aldeles
nydelig. Men igårmen er det ikke mange middeger i angris.
Og så var det vannproblemet. Det begynner nå å bli
smått still. Hittil har det blitt et sik i sprøkker
i low mildvarsperiode så vi har fått fylt opp vann-
tønnene. Men nå er det visst slutt for godt. Vi
har bare 5 tonner på lager så nå må vi spare.
Der skulle jo nå ha vært snø nok å tine av. Hvis
det ikke kommer snø snart, så må vi vel begynne
å hente is bakt i dalen å tine. Det blir litt av en jobb.

13/11-50 på nattervalet. Har nå vondt i høyre øt for fjerde
gang siden vi kom hit. Det går på karbolglyserin og vannstoff-
hyperoxyd og nogle M&B og ser ut til å fikse seg, - bank i tre!
Har også vært helt om og stiv i hjeveleddet i noen dager. Det
blei bra bare jeg slutter med snadda noen dager. Snadda er
nok for tung for min undermåls hjeve-muskulatur. Litt snø
har vi fått, men bare såvidt det dekker marka. Ellers spiller
vi sprøyt og sover - that's all!

19/11-50 Nattervalet. Dagene ruller. Nå har vi vært her i 4 mnd
og tia har gått fabelaktig fort, synes jeg. Har nå plussgrader
igjen. Litt snø har det vært, men ikke mere enn at det fyker
vekk og blir borte igjen. Igår var her sver sjö fra aust. Da
vi kom ut igår morges var det fullt av tomme hermetikk-
bokser mellom brakka og maskinhuset. Spøen har slått helt
opp i maskinhustrappa og et godt stykke oppover langs vegg
til brakka her. Sjøguldingen er rydda vekk. Et avsaga jernfat
som sto ved maskinhüsveggen og som vi brukte til å bære ut
slitt av grisehuset i, fant vi neri fjera halvt av vann.
Så har "Kasimirus" kan da være mergående nok. Den biten

som vi fant bortunder berget og som vi hadde tenkt å berge,
er antagelig fordømt for godt nå. Varm er vi fi for nå,
men vi henter snø og is i ei gammel bre bak i dalen.
Brøker en stor kjelke med ei presenning over karmene
til å fakte livets vann i betervis. De siste dagene har
Ekrem spikka et større lager av løs til revefeller. Der
ligger jo gamle revefeller i hundrevis på hver en
knaus langs strendene. Og igår morges gikk Ekrem og
jeg over øya og rigga opp 16 feller på vestsida. Brukte
havhest til åte. Jeg har ikke noe treu på denne reven.
Så jeg har kommet i skade for å si at jeg skal ete rå
den reven vi får. Det skal bli et liv hvis en rev mot
formodning skulle gå i feller. Der er ikke mye dagslys
igjen nå. Fra 10 til 12 er det halvlys, det er allt. Og
enda er det en måned til sola snur. Men heldigvis har
vi jo fullmåne i mørkeste tida så det blir nok fint
om natta. Vi har rigga til bordtennis i maskin-
huset. Vi har spilt en hul del (ikke Bjarne) og jeg
har vunnet allt untatt i et spill som Kluseng vant.

22/11-50 Nettoopp tønna ut til vakt. Fint måneskinn ute
med vestavind og ca 0 grader. Mandag formiddag gikk
Kluseng og jeg over øya for å se til revefellerne. 4-5 stykker var
nedramla og under ei av dem lå det jaggju en mydelig
hvitrev! Og jeg som skulle ete den rå! Men den var mye
mindre enn jeg hadde trodd. Som en middels hare. Men de
skal visst ikke være større såvidt jeg forstår. Vi hadde
hagla med, men så ingen s. Og igårnatt flødde Bjarne
reven. Det var interessant å se på. Men det er litt av
et pirkarbeid med labbene. Jeg tok ene beklabben og det
gikk fint. Men følgen av den flåinga var en stygg drøm
nå i ettermiddag. Jeg drømte at jeg satt og så på et par
leger som oppvurte Doris i hodet og skar og flødde fra
gannen og bakover — uten bedøvelse! Fry flate! Igår skulle
Ekrem ha gått sørover for å sette opp feller, men det er
då sjø at det går ikke an å komme forbi berget. Igår
kvell ramla endel snøfeller, men fremdeles ikke mere
enn at det blåser av og disappears in the darkness.
Forledenkvell tapte jeg to spill tennis mot Kluseng.

Søndag 26/11 - 53 hel 0200 på vakt. Sitter med en god røyk, kaffe
detektivroman "Boken om Diamant-tyskuren" og dansemusikk
fra Reykjavik. Onsdag gikk Håkons og Ekrem sørover
for å sette opp revfeller. Denne reven er ingenting verdt
men som tidsfordriv og en slags sport så er det mors å
fange. Onsdagskveld tjukna det til og vinden øka og heile
natta og neste døgn var det snø og køling. Torsdag
ettermiddag kom de tilbake. De hadde overnatta i
sørlytta og hadde satt opp 21 feller langs stranda.
Så nå er det hvitt overalt, men snøen ligger mest
sammenblåst i skavler. Snøen lyalpr fint på lyset,
og nå som det er måne (fyll igår) er det lyst hele
døgn så en ikke behøver lys for å gå ute. Onsdag
formiddag var Birne og jeg over øya og så til fellene der.
En rev lå i sørste fella. Det var riktig en skabbet
fjel kar. Han må ha vært borti noe slags fett som satt
i knuter i pelsen og på ørene. Jeg flådde den alene
natt til igår, så nå har jeg da prøvd det også. Igår gikk
Ekrem og jeg over øya og så til fellene der igjen. En

var ingen rev denne gang. Men det har jo vært så felt var
og da tror jeg ikke reven er ute og går. Så ikke spor engang.
Det var en anstrengende tur p.g.a. all grynninga i
sørspanene. Vi brukte mellom 2½ og 3 timer. Kald nord-
vind og riktig ufyselig. Fellene var helt igjenfjoket og høne
fyll av is så det var mye å rette opp. Da jeg var stein
til ei felle mista jeg en på ventretterne. Ekrem gikk og
har på en bordbit som vi brukte til å måkke tunna fellene
med. Da han skulle hoppe over ei snøkløft, snubla han og
datt forover. Han tok for seg med bordbiten og resultatet
var at han slo nesen rett i bordet så det ontlig smalt.
Blodet spruta, men synes det var fantastisk at nese-
beinet holdt for en sånn smell har jeg aldri sett maken til.
Snøkjøringa til varntankene går det nå lettvindt med,
for vi har jo snøpaner rett ut for huset nå. Hundene har
vi nå flytta hit til huset. De står mellom husene her
og ved observasjonene rukker bjerringene så langt at
Kulle og Bæster faktisk følger oss fra døra til observa-
sjonhytta. Det er ei fin ordning om der skulle komme bjørn.
Ekrem og Håkons fant ca 7½ kilo kvalross tenner på turen
Nå merke at for øyeblikket er temperaturen ÷ 7.4 || sørover.

29/11-50 Nattvakt. Kl 0100 og ÷ 10.3. Svak nordlig vind og overskyet med "klårhull" for månen. Ganske lyst. Igår morges gikk Klåseng og jeg sørover og så til fellene. Ingen var nedramla ientatt ei som det var rev i, men det var føket litt snø i alle nesten, så det var litt jobbing med å rette dem opp igjen. Vi gikk helt til sørligta, men overnatta ikke. Vars tilbake her kl 14. Det var bra halvlys ute så det var ingen sak. Godt å gå var det også for han har laga en liten landkall allerede. Og så har det lagt seg sørpe på sjøen ca 100 meter utover fra land. Det er som olje på sjøen og det er ontlig rart så stille Rasmüs er. Vi er jo vant til det evige bruset fra stranda. At middag og sov til nå.

Fikk svar plakat fra Doris i forgårs; den hang med tegnestift over sengen da jeg våkna.

5/12-50 kl 0900. Klar vekt. Vi har et felt var. Det er tett snekøp og vindstykke opp i liten storm og ÷ 19.5. Den jelsjakeken er jarnen fin å ha når en skal ut å observere. Snesørpe her lagt seg utover så vi ikke ser åpent vann lenger. Har hatt storrensjøring av koksoven i maskinhuset inatt. Du hadde laga seg ei hylle av slagq midt i ovnen som

jeg måtte bruke brekkjern for å få løs. Vi har nå 4 rever. Det ene skinnit er ferdig skrapa og tørka og bli riktig pent. Har aggregatet igang nå. Skifta smørolje for jeg starta men allikevel er det en jobb å få det igang. Det er vel nedslitt og trenger ontlig oppussing. Skadde gso med et engelsk havgforskningsfartøy "Ernest Holt" i forgårs kvell. De fisker ved Björnöya. De skulle nå hjem til jyl, men kommer til — — igjen ca 18. januar. De blir å komme til Tromsø nok så ofte neste sommer og høst og vi avtalte å møtes der.

8/12-50 kl 0130 på nattvakt. Igår ^{morges} spakna endelig vinden så snøføket holdt opp. Temperaturen var nede i ÷ 20. Inatt har han dreid på 550 og temp. er stigit til ÷ 13 allerede. Det var helt klart nesten i hele går og så lyst og fint som vi ikke har hatt det på lange tider. Det var noen fantastiske farger i horisonten i søv og noen små fjell av opphopet sørpe som ligger utover stranda her, sto i silhuett mot den fargeglade horisonten. Det var et vakker syn. Det var så vakker at om det hadde vært et maleri, så ville en ha sagt at det var unnaturlig, — for sterke farger. Klåseng og jeg brukta godværet til å pumpe bensin fra fat over i

småkammer som var tomme allesammen. Det er så mange kammer at du går akkurat et fat bensin på dem. Vi har nå brukt 3 fat bensin siden vi kom hit. Jeg reir sønd. ene armen på skinnjakken en dag og hadde lappes der med en jålimt lærapp. Men sjølsagt måtte jeg sde bensin på lappen og limet blei oppløst av det. Nå er det greit med snøberinga til vann. Der er en stor smal høy kobbertank - fortinnut - med krane nederst og lokk opp som er laga hos Moe spesielt til dette bruk. Den tar sikkert hundre liter. Den har vi stående ved siden av komfyren. Første snøskavler ligger jo nå like utafør kjøkkendøra og etter hvert som vannet faller i tanken, er det bare å skjære en klyppe eller to av skaveln å putte oppi tanken. Det er nesten enda lettvintere enn å heute vann i bekkene om sommeren. Isen ser vi enda ingenting til, men havet er stornet så langt vi kan se. Aggregatet må vi nå kjøre ca 3 timer pr døgn så de lysbatteriene er ikke rare greier. Og nå er det bare så ukens tid til vi skal myrde julegrisen, så blir det bare minste fjøkens skjær i "Jomfruburet" og da blir det "straks littise" å holde reint og trivelig derborte. Skindene er nå så rolige at det er bare fed og foddrazelighet

Før var det stadig gneldring på dem, men siden de blir flytta hit til huset er de blitt rikelig noen engler. Det har sjølsagt mange å si at det nå er fin tøs og ligge i, de trivs jo med det, men på den annen side har det nok mange å si at de er kommet så nært folk. De er jo så selskapslyste at det er en grø. Når vi kommer ut så hogger og sprutter de, og gjør seg så karske som mulig, og bare en merkes vannet på en av dem så ramler hann pladask på ryggen med alle furr i været for at vi skal komme og belø og prate med dem. Ja, det er trivelig å ha disse hundene, det er sikkert. "Vesla" regner jeg da ikke med for hun er steintoillat! Ellers å bemerke at vi nå er fri for halms til grisehuset. Vi må strø med sagmugg istedet og forskjellen for før er at nå må den skrapes og gjøres reint og strøes ny sagmugg hver eneste dag. Jomfruen pisser det vatt igjen med en gang. Hadde de enda hatt vett til å ligge på platten som er beregna til det, men nei, de skal absolutt ligge i dritten. De kaller vel ikke griser for ingenting.

12/12-50. I går kom det et trist budskap fra Jan Manger. Bestyren Liberg var funnet ihjel frosset. Første beskjeden

kom i 13-tida igår. De hadde fernet hamn kl 11.30 og drev med opplivningsforsøk ~~at~~ over dagen. Vi forts ingenting av det hele, senere kom nærmere beskjed. Liberg hadde gått ut for å ta obs kl 01 natt til søndag og kom ikke inn igjen. Det var orkan og 5-6 kuldegrader. De ligger i bek-mørke, men fant hamn ikke før igår mandag formiddag. Han lå 150 @ 200 meter sø for stasjonen uten rotter og bue. De fikk ikke liv i hamn igjen. Det var en fryktelig tildragelse. Skjønner ikke hvordan det har foregått. Han må jo selvfølgelig ha gått seg vill, men jeg kan ikke tro at instrumentlykten på Jan ligger så forferdelig langt fra huset. Her på stasjonen er avstanden maksimum 15 m. Og en skulle ikke gå seg vill på 15-20 meter. Vel nok var det orkan og snøfokk, men allikevel --. Rart var det. Og følt. Det blir ingen morsom jule for folkene på Jan. Velvel. Igår og natt til igår hadde jeg vakt og barometret falt kolossalt. Om natta hadde vi vind oppi liten storm. Så spakna det inatt og ble mildere og nå er det varme-grader og regn. Rart så fort det kan skifte her.

Søndag 17/12-50. Har vakt. Det er på formiddagen og Bjarne har nettopp tomt ut og har begynt å rigge til svinekottelatter. Ugh, så godt det skal bli. Det er julegrisen vi begynner på. Den blir mynda fredag eller middag og det hele gikk smertefritt. Han spreller litt mer i døden enn broen gjorde, men det gikk fint allikevel. Så nå er det bare den minste fjøken Giss igjen. Han blir stilt så fint så! En egen skrubb har vi i jomfuleuret som vi strigler henne med så det glinser i lūsta. Nå er det et øyeblikks sak å gjøre rent dubotte så en kan holde det tørt og rent. Vi er ju for halvt, men bruker segmugg å strø med. Og igår laga Bjarne sylte av grisehodet. Og jula mermer seg med stormskritt. Bare ei tike igjen til juleaften. Ja, det skal bli koselig. Og nå er jeg jo at det allikevel er morsomt at jeg fikk med noen julepakker. Men jeg var dum som ikke ordna en julegave til doris for jeg reiste. Jeg får kanskje skrive hjem at de fikk nok. = Inatt var det med i ± 21 grader, men det er heldigvis vindstille så en merker ikke kulden. Dessuten var det stjernetilt med modlys så det er ganske lyst. Og månen er ny, så nå går det allerede mot lysere dager. Månen hjelper oss jo

over den mørkeste tida. Hadde storkevask i ulka som
gikk. Noe snelletråd som jeg bötte ei kalkisjorte med
farga av, men heldigvis mest på den kalkisjorta som er i
filler. Og nå har jeg vondt i høyre øret igjen. Det er vel
fjente eller kanskje sjette gangen siden vi kom hit. Det
er merkelig. Men med Vanntoffhypp. ox. og karbol-
glycerin og en 4-5 M & B så er jeg god igjen på et par
dager. Det var bra jeg hadde karbolglycerin med hjemmefra
for jeg tror ikke det fins her i medisinskista. = Og nå får
jeg vel snart se til å få sendt julebrev hjem og til Doris.
Bestemor får vel også få et telegram, men ellers tror
jeg ikke jeg sender til noen. Det blir så alt for mange,
hvis en skal begynne å sende i hytt & vær.

21/12-50 Stort krys i boka X! I middagstida begynte
beikjene å gjø så merkelig. Jeg ut i døra. Jo, de sto på
strak kjetting sørover. Gann etter Bjarne og kikketen. Bjarne
så to bjørner et stykke oppi lia på sørsia av sørbekken.
Jeg så den ene før de gikk i skjul. Vi var snar borti fjera
for å se om det var synsbedrag. Men såg vi var der en

hel nei innover søra på havet og oppgjennem lia. Det
var 3 bjørner, selvfølgelig binne med to årsunger. Og vi
som ikke hadde satt ut selvskuddene! Hvem kunne tro
at bjørn skulle komme töffende over søra. Det har Jonsten
vært grelling og jærning uti søra inatt og idag så det er
kanskje is uti som presser på. Vi kan jo ikke se så langt
nå. Vi åt middag og så gikk Bjarne, Kulsung og jeg over til
vestsia og satte opp og lada de tre selvskuddene på brinken
der. Bjarne og K. hadde gverene klar, jeg hadde ryggsekken
med utstyret, kikket og lommelykt. Vi hadde Sniken med
for varsling for vi gikk jo faktisk telt efter de tre bjørnene.
Oppå eidet var det nærmest kulingbygger og snødrer så
vi så ikke langt, men Sniken streifa om oss i store sirkler
så vi var ganske trygge. Det er uummelig når ikke sikthar-
hiten er i orden. Det var et ufyselig vær men ca 0 grader så
det er rene mildværet nå. Bjørnene hadde vært å snüst på
det midterste av de tre skuddene på vestsia og på det sørste
her ved stasjonen, så hvis det hadde vært klart så hadde
vi nok hatt bjørn nå og før til de sultne beikjene.

Når hvis det er åpent vann på vestsia så kommer ikke
bjørnene videre og da kommer de kanskje tilbake over
videt og da skal det smulle. Så at vi middag og så
satte vi ut to skudd her ved stasjonen, det er enda
3 skudd igjen her rundt stasjonen og et nytt skal vi ha
i år, så det er 4 stk å sette innomra. Resten av skuddene
står sørover stranda og de får være til det blir lysere.
Da vi hadde ~~og~~ sünd og pussa de to siste, glapp fjera
for Bjarne og hans ljoite tenstifter tvers igjennom
ene fingertuppen. Blod og greier, men det var ikke så
følt som det så ut med det samme. Vel, nå står altså
jern skudd klar. Idag har Bjarne bakt tekkake og jule-
kaker med rosiner og sikat. Og nå ikveld har vi
sendt 18 telegrammer til LGE. Litt av en jobb. Fikk
sendt brev hjem og til Boris igår og fikk brev fra best-
emor. Det var onkel Egil på nøkkelen og vi avtalte 750
amatorbeindet l 15, men kunne ikke høre noe til ham
da. Prøvde idag også l 15, men hørte ham ikke. Ganske
rart, for jeg har jo stadig 750 med andre land.

Julaften 1950

Så er det altså jule igjen. Det er nå i middagstida
og vi har nettopp spist risengrøt. Nå er Bjarne begynt å
rigge til ribben til ikveld. Det er nye gardiner og nye daker på
bordene og pynt og nisser og glitter og stas. Og furutopp oppå
radiosen. Vel nok er det bare tepinner og streng, men nå er
det pynta og det er helt nydelig og naturotro. Det er lys
på også, og når de blir tent blir det sikkert et vakker syn.
Telegrammer og noter og brev strømmer ut og inn og her er
kommet lisen fra alle rare kantar. Sysselmannen på Svalbard,
Kirkedepartementet ved statsrådet Norn, bladet "Nidaros" som
skal ha svar på 120 ord om jule her etc. etc. Men skitt i
det, her er større ting å berette. Igår lillejulaften fikk
vi alle tidens julegave, nemlig to bjørner! Nå er det slutt
på mangelen på hundefør. Igårkveld da jeg var ferdig
med valda fant Kulseng på at vi skulle gå over øya til
vestsia og se til selvskuddene. Det var overskyet, men full-
måne så ganske lyst og vindstille. De andre to sov, så
vi hadde gaverne og rusa avgjorde i $\frac{1}{2}$ 9-9 tida. Sünd
kunne vi ikke ha med, for nå er jo selvskuddene lada

og da kann bilekjene bli drept hvis de kommer løs og får
teften av flesket i selvskeiddene. Vi var først å se på de
sporene fra forleden. Vi så noen som gikk nedover bakke
også, så vi begynte å tro at bjørnene var rusla på spår
igjen. Oppå eidet var allt igjenfølelt så ingen spor å se.
Det skjedde mer over mens vi gikk over eidet så sikten ble
dårligere. Det var et rart lys. Vi kom til vestsida. Det søste
skuddet mix. Det midterste mix. Så kom vi til det
nørste. I likkerten så jeg en lang haug fram skuddet.
Bjørn. Vi naska på bortover. Da vi var ca 25 meter fra
skuddet sa Kåkung: Det rører på seg! Vi blei ærlig talt
stiv, og fikk gwarene klar i ei fart. Det var som sagt
toppen 25 meters hold, men så dårlig var sikten at jeg
måtte bruke likkerten for å se hva som foregikk. En dau
svar bjørn, ingen til. Men sammen med den var en til
som løfta hodet og så på oss. Vi gikk enda noen meter fram
og så tok jeg sikte. Sikte er vel drøyt sagt, for det var
fornulig å se hverken horn eller sikte. Det ble på en
slump. Vi skjøt 4-5 skudd for den reiste seg opp og

rusla ruset, men den kom ikke mot oss. Vi så den leare
som en skygge, men nå sto den opprøist så det var
mer å sikte på. Kåkung sikta lenge og fjnte og nå så vi
på bevegelsene at den traff. Den blei stående stille og vi kunne
sivilt skimte hva som var frem og bak. Jeg tok godt
sikte på framparten og skaut og den datt og blei stille. Vi
gikk nesten lentil, og den fantis ikke livstegn. Så rusla vi
tilbake og purre de andre. Det viste seg senere at bare
de to siste skuddene traff. Et i bakken og et i brystet.

Vi rusla oss med svar skiljelke og tau og rusla over øya
igjen. Det var ei svar binne som var gått i skuddet og en
årsunge vi hadde skutt. Vi surra begge på leilken og så drog
vi fire mann sterke. Litt av en jobb for det var nok minst
400 kg last. Men heldigvis hardt og fint med skare nesten
helt vrien. Da vi kom fram på bakken lev over stasjonen,
tok vi løs surringa. Den lille var jo myk og rulle i vill
fart utover, men gamla som var stivfrossen, la vi med
hodet først og på rygg så ho fikk gli med hørene. Å joss
for ei fart ho hadde nedover bakken. Det er to bratte
kneiker med et plata i mellom. På plataet måtte vi dra

dem et stykke fram på neste brimken og så slapp vi dem utfor igjen. Et festlig syn. Gamla stoppa så og så ved maskinhuset. Lys på putromaxen. Ungen som var varm og myk blei flådd og partert ute og skinnit gravd ned i sneen. Spukkinga fougår til våren. Gamla svara vi på hejlkem og løfta ho slik inn i maskinhuset til tining. Nå i for middag var ho såpass tina at ho blei flådd og partert og skinnit begravd. Så fikk bikkjine jul allikevel. De fikk en skank hver av lillebjørnen idag så nå kan de da ete seg mett og enda ha mye igjen til å grave ned og pisse på og passe på. Og så starter jula. Nå er det kaffe og likør. God jul alle. Anders hva dois gjør nå?

29/12-50 kl 0400 på vakt. Vi har vært på utmarsj innatt i helig måneskinn og nordlys. Temp \div 18.6 og bare et vindblaff nå og da. Her er jo så mye bjørn omkring oss nå at vi fant det best å få ut alle skuddene. Bare idag (igår altså) var hundene på spranget flere ganger og tre bjørner så vi herfra døra.

To gikk å rusa rundt like bort for maskinhuset, og en kom med løfta nordafor stasjonen som et lokomotiv og for utover isen. Bjørnespov er det overalt så vi er visst midt oppi en koloni. Rundt skuddet sørfor maskinhuset er det faktisk hardtrakka allfarvei av bjørnespov. Vi gikk hele runden innatt og brukte ca 2 timer. Vi var bevopnet alle 4, og holdt skarpt utkikk men møtte ingen. Skuddet sørfor maskinhuset var smelt av og tydelige merker etter tenner i åta men ingen bjørn. Det nordste skuddet på vestsida (som vi fikk julebjørn i) var også gått av og der så falt ut. Snøen var blodflekket rundt omkring og opprevet som etter et større besketak. Men han har lært å komme seg velk tross blodtapet. I de andre skuddene var der ingenting, og vi satte ut tre skudd til. I det nordste skuddet på vestsida hadde lylsa satt seg fast og da Bj skulle støte den ut med jussstaven, kom bare bunn og halve lylsa ut, mens resten satt igjen i løpet. Fikk det ikke løs og måtte ta skuddet med hilt. Her blei det fiksa og da jeg hadde sendt mittet kl 0400, gikk Kåberg. Ekrem og jeg tilbake og satte det opp igjen. Og tror du ikke der hadde

vært en bjørn oppå eidet på den halvtimen vi var med og
fiksa skuddet. Han hadde krysser sporene våre så det var
lett å se at han hadde vært der etter oss. Så er nå
jula overstått og bra er det. Samme hviledager har jeg aldri
brødd meg om. Juletreet tok fyv mens vi åt ribben jule-
aften. Det var bare å hve det ut og la det brenne, og
Buster holdt et sørgelig spektakkel p.g.a. det brennende
treet. Det var synd; det var et pent tre. Pakkeutpakkinga
var riktig mors. "Uten at en bli som barn" osv. osv. Og
ellers har det nå vært eting og drikking som seg hør og
bør. Telegrammer har det vært masser av og vi har vist
sendt 28 lufra hittil. Bjarne Slettholmen har vist
fått seg sender for her kom note om 750 og forleden
fikk vi da forbindelse, men han hørte meg dårlig. Vi
får det vel bedre neste gang. Den antennen jeg
har her er noe rikelig.

1951

1/1-51 kl 0420 på nattvakt. Nøttårsaften forløp stille og rolig.
To mann la seg å sove og Ekrem og jeg satt opp. Vi tok oss en
liten pillekvart kl 0000 og det var allt. Radioen er ubrukelig
p.g.a. atmosfæriske forstyrrelser så null musikk. Vi hadde
ribbe igårkvell og öl og diavn og ferskenes. Deretter blir svine-
ribbe å regne for minn absolutte livrett. Idag blir det nok steik.
Det er fått vær. Vind oppi sterk kuling og temperatur med
-20.5 og nå smer det ganske tett. Det er ikke greit å se om
her står bjørn på lur bakom novva når jeg må ut om natta
for observasjon eller bort i maskinhuset for å se til ovnen.
Bjørnen har vi forresten merka mindre til de siste dagene
så det ser ut som første kørn har passert. Han vært noen
turer om natta i måneskinns og sett til skuddene. Det største
skuddet på vestersia var gått av her ei natt. Da vi kom på in-
speksjon oppdaga vi blodveiene som føte ned i kløfta der; i
kløfta lå det helt i bekvart skygge så vi fant det ikke til-
nædelig å følge sporene ned. Etter sporene å dømme har det vært
ei kenne med to unger. Den ene unger har blitt drept og så
har mora dradd den med seg ned kløfta. Så er det altså
tre skudd som har gått av uten gevinst. Irriterende.

Att til igår satt Kåsen og jeg og prata da plutselig Børsten og
Vesla sette i med en fæl konsert. Vi ut i døra og der så vi
en skrygge rett oppom båa på sørtur. Kåsen som et lyn opp
til bühjørnet med geværet, men før han fikk sjangse å skyte
blei bjørnen skremt av bikkjene og fór på sjøen(?) i fæl fart
like sør for maskinhuset. Det var overskyet og dårlig sikt så
det hadde vel neppe vært sjangse å treffe allikevel. Den var
jo bare som en skrygge. Men det viser seg da at de kan være
tømmelig nærstående, barnene. = Så like etter midnatt
var jeg en tur på amatørbandene for å prøve en ny avstemnings-
måte jeg har funnet ut. Fikk forbindelse med en kanadier
på Victoria-øya. Bjarne H. må ha hørt det for han begynte å
rope meg. Da jeg endelig kom meg til å svare, var det for sent
for jeg måtte slutte og gå ut og ta maten, og etter maten fikk
vi den forferdelige radiostatic'en igjen, så det var håpløst.
Men det var iallefall mors å høre "stemmen" hans som
en myrshilsen. Kanskje Doris var derborte, hvem vet.
4/1-51 På natterakt. Har nettopp reparert kjeldressen. Den er
jo så sid i bortfallet at om en tar et langt skritt så renner den.
Var over øya igår. Ved det neste skuddet har det vist

bodd en bjørn i de siste dagene, men han har ikke trukket det av.
Ved det midterste lå ei kinne med en nydelig glitrende pels. Hinn
var helt overfoket og fastfrosen i marka så hinn har nok lagt der
et par dager. En annen tass har vært å gått oppå henne. Det
siste skuddet på vestsida var trukket av og vi så veiene etter en
tass som har pigget av i vill redsel, men uskadd. I dag har vi
tenkt å rulle sørover langs stranda og sette ut to skudd på odden.
Tilklær sønd geværet og selvsjudd og püsser og renner så jeg er blitt
rene lørsomakeren nå. Ski har vi rigget til. Ingen av parene er
oppbryd i tøyene. Det er vel det fuldtige klimate som tar
spennet av dem. Vi har nå kokt opp skitøyene og sett dem i spenn.
6/1-51 kl 2300. - Skal ha vakt inatt. Vi har ikke fått sett opp
de to skuddene sør på odden for været har vært dårlig. Har fått
en god del snø de siste par dagene. Men straks det blir ei lysning
i været skal vi sørover med skuddene. Best å være parat til neste
bjørnetrekket kommer. Kåsen og jeg var over øya igår og så til
skuddene, men der var ikke spor engang. Bjørnen vandrer
vist ikke i styggrar. - Skitøyene mine ble flutte og har nå
lekkert skiene. Skal stifte på gummie ved bindingene inatt.
Skulle absolutt ha vaska klær, men jeg har sann tlyst.

Vi har radiosjakkamp gående med Björnøya. Ikvell klokka 8 skulle jeg ha nytt stornemøte med Bjarne H (LA1GD) på 7 me/s. Jo, jeg hørte ham bra, men han hørte ikke meg i det hele tatt. Han må ha en elendig mottaker. LA1MB (Kirkenes) kom inn kl litt før 9 og vi hadde solid QSO med toppstyrke begge veier så senderen min er nok ok. Det er irriterende. Jeg tror nærmest Bjarne bruker Symfonien som mottaker, eller også bruker han en tom margarinbasse !!

10/1-51 På vakt. Klokka er 9 om morgnen og Ekrem og Kålseng er allerede oppe og går; kors i taket. Tanken er nemlig at vi skal mynde siste grisen idag. Den er blitt så dårlig tilbeins i det siste at det nærmest er dyrplageri å holde den i live. Det er såvidt den orker å gå bort til trøa å ete, og de siste dagene har det gått så vidt at ho ligger å gjør sitt fornöde. Og kjøttet kan vi jo alltid oppbevare her i kütte. Fikk brev hjemmefra igår. La i vann en haug lever igår så nå skal det snart være stovask. Vi har hatt 2 1/2 døgn felt vær, men nå er det mydelig. Vi hadde vind oppi storm og $\pm 17-18$ grader og det er noe som kjens. Det var så tett folk at en knapt kunne se instrumenthytta herfra trappa. Vi fikk øyen på

helt inn til land, men nå er det prakka igjen. Nå er det stjernetrakt og vindstille og nordlys så antas det bli en fin dag idag og anledning til å se til seloskuddene som antagelig er helt nedfjoket. Har lakket skiene og stifta på gummie ved bindingene. Skulle ha QSO Bjarne igårkvell igjen, men han hørte meg ikke som vanlig. Det ble imidlertid bevist at feilen ikke er min, for G3ATU (Stan i Sönderland) kom inn og spurte om han kunne hjelpe og han hørte meg absolutt full styrke. Og da er det mer enn rart at ikke Tromsø hører meg. Senere (kl 20²⁰) Slav nettopp hørte på kulle Ziegler i radioen; hem er praktfull. Og nå er jeg ganske trött etter nattoqdagvakt. Et døgn vakt er ganske hardt. Inntatt plukke jeg grov av potetene og etterpå drog jeg slipsteinen og Ekrem slipte allt som heter kniver, tappjern, øksar og deslige. Det blei ingen skaktning idag, men antagelig imorgen. Ekrem, Kålseng og jeg gikk søover i formiddag og sette opp de to seloskuddene bortpå nset. Det var 2 1/2 kuledager, men bare svak vind heldigvis. Det er ganske bra lyst midt på dagen nå. Det er et underlig landskap langs stranda nå med isknultreer utover havet og blendende hvitt overalt. Vi går alltid med geværer nå. Søover var faktisk håndtrampede allfarveier efter björn. Da vi var på vei

tillbake hit igjen fikk vi se friske spor etter ei binne med
tunge som lerysset våre spor. De hadde lagt oppi lia å sett
på oss da vi gikk sørover, og når vi vel var passert så hadde de
lagt utover isen. Synd vi ikke møtte dem; da skulle det blitt
kanonade. I dag har bilkjene verslet bjørn et par ganger.
Og så oppdaget vi spor etter bjørn helt innved sørveggen av
maskinhuset. Samme karene hadde gått i ring om antenne-
masten derborte. Så nå blir han jaggø nærstående. Da vi
kom hit måtte jeg i radioren igjen og Ekrem og Kulseng gikk
over øya og så til de gamle skuddene. Der var ikke spor å se
engang, men en rev hadde spist opp åta i ene skuddet.
Fikk et lite brev idag på engelsk underliggnet tone, men
antar det er et julekort fra Vance Baumgartner. I
mora der vil grisen. Jonatt! Forresten har Kulseng
og jeg nettopp vært ute å fylt 11 bensinkanner. En
kald jobbe!

13/1-51 Lördagskvell og nettopp ferdig med vakta. Dagen rücker.
Vi har et mydelig vær med skyfri himmel, men det er kaldt, - nå
for øyeblikket er det ± 28.8 . Skulle det vært stille så var det ikke så
farlig, men vi har en fin bris og da kjens det. Skulle forbindelse
med Bjarne H. ikveld; han hadde lånt en annen mottaker.

Men her var gen-byger som blokkerte hele mottakinga for meg så
denne geo falt også i fisk. Men hørte at Doris var der ikveld.
Sendte blindt og fortalte litt av hvert, men vet jo ikke om han
fikk det. Alltid skal det være noe i veien — — —
Den siste grisen (jornfui Hansione) ble myrdet etter alle hunderens
regler forledendag. Så nå har vi ingen gris å stelle for. Har så
smått begynt å skrape kalken av veggene i grisehuset, men skal
ikke kalke det opp igjen for til sommeren. Var på ski i for-
middag. Vi gikk til de to nye skuddene sørpå neset, men der
var ikke spor engang. Det var fint og slitt og gå for vi gikk på
isen et par hundre meter fra land. Men kalt var det. Men
jeg har den nye lia jeg fikk av Holmerletts trükket jamt med
øyebrynnene og skjef over munnen og nese og arrakkekhetta utpå
så det går fint. Kulseng og Ekrem var rümdt og så til resten av
skuddene etterpå. Ikke spor å se. Skuddet under bergit nord for
stasjonen var gått av, men ingen spor å se. Det er bra lyst noen
timer om formiddagen nå, men det ser ikke ut til å finnes bjørn
i denne isen vi har nå. Det er vel for langt til åpent vann. Ellers
er allt som vanlig. Engelsk-aggregatet blir orangere og orangere å
få starta. Det er vel nedslitt og trenger ei generaloppüsting.
Synsografen har fått det med å stoppe til stadighet. Jeg tok

den inn ikveld og skiftar turverk og samtidig pussa jeg det rint
for snø som var føket inn i mekanismen og hadde det inne til
det var gjennomvarmt og knusktørt. Det må vel bli bedre nå.
Oppdaga ikveld at jeg hadde mista tollekniven med slire og det hele.
Slav vel smidd meg og slitt den løs da jeg hadde en blund i stolen
i ettermiddag. Jeg fant den nettopp igjen. Sniken hadde tatt
vare på den, og som takk for lånet hadde han gnagd i filler slira.
Radiosjakkampen med Bjørnøya går sin gang og Ekrenn er begynt
å bygge kano. Skærne mine ligger enda i vann. Eier ikke
lyst til å begynne å vaske dem. Det håndkleet jeg har nå, er
så skittent at det står av seg sjøl. Klåret qor og jeg lærer det
stadig og manerer og står i, for jeg innbiller meg at det kommer
kraftigere igjen nå enn for de tre barberingene. Så kunne
jeg jo skrive en masse om det merkelige landskapet; - for eks
idag da vi gikk på ski mellom isknøltene ute i den hvite
vinden, men skal heller se å få fastet det på film når vi
får litt mere lys. Vi skal vissnok se solkanten 13. februar
men da kommer den også fort. Det skal bli bra rart å
ha full vinter og frost og is sammen med midnattsol!
Imorra blir det vel å gå over øye og sette opp et av skuddene
som ble tatt med litt idag for reparasjon. So long!

Tirsdag 16/1-51. Klokker er 23. Var ferdig med valuta kl 1900, men jeg har
engelskmannen igang for å lade lyset og de andre sover så jeg må sette opp
til det er ferdigkladda. Søndagkvellen vaska jeg halvgarten av de lærne jeg
har i vann liggans. Tok all "hvitvasken". Klokta den etterpå. Det er bare et
aber med hoking og det er at knaggen på pyjamasene sitter av. De er laga
av me slags gummi. Søndag formiddag var vi over og sette opp det skuddet
som var overhelt. Og natt til mandag begynte vi å merke på bikkjene
at her er bjørn i farta igjen. I formiddag var Kihung og jeg søover til de
to skuddene på neset igjen. Best som vi kom ruskende søover isen, fikk jeg
øye på to små snøfolk oppi lia. Og dei kom ei linne med tunge
nøstjende medigjennom bakken i vill fart. De hadde sett oss og var blitt
skremt så de for søover stranda som to snøploger på Bugunskanen. Vi kom
ikke på skuddhold. Selvskuddene var irøite. Klokker 11³⁰ gikk Ekrenn,
Kihung og jeg hele runden og så til skuddene over eidet her. Vi så myke
ferske bjørnespor. Et skudd var gått av, men det var nok Mikkel som
hadde gjort det! Hadde forhindere med Bjørne ikveld igjen og det høstes
bra begge sider. Etter litt småpratning skulle jeg reutere den lærne jeg
susette lørdag og da det var gjort høte jeg ikke mere til ham. Vekek
som ei sviske. Slav må ha hatt me trøbbel med senderen. Så det
er ikke ut til at vi skal få oss noen prat i det hele tatt. Det
er for jærlig. For øyeblikket utrolig vakent ute. Hjempennsig nordlys
og månerkinne og helt klart. +25 grader.

Freitag 19/1-51 kl 0400. På valst. Slav mettegg sendt 4-mitten. Her er et forferdelig vær. For nøyaktig 27 timer siden snødde barometret sakte oppover igjen etter å ha falt nesten loddrett og temperaturen var bare mildværet, $- \div 4.8$ grader. Tre timer etterpå altså kl 0400 igjen var temperaturen falt til $\div 20.6$! Det var et bra sprang på 3 timer. Men så hadde også vinden snudd fra sydlig svak til nord stiv kuling. I løpet av gårdagen øka det på til liten storm, snøvær og minimumtemperaturen igjen var $\div 33.7$! Det var vær som tok pusten av en stakkar. Men merkelig nok så er det ingen som fryser. Vi er vel akklimatisert nå. For øyeblikket er det stiv kuling med stormkast, folk og $\div 32.7$. Det er allikevel lyst og fint ute for en fin halvtime med halo skinner gjennom folkjet så det er antagelig skyfri himmel. Det er ikke sjangse til å gå tur; kan ikke være utendørs mere enn høyest nødvendig, d.v.s. hente hoks og kull, fore bilkjøpe, nødvendige ærender i maskinhuset såsom frysing og aggregatkjøring og den daglige forløsning. Og så selvfølgelig observeringene hver tredje time. Litt ekstra toys er det foretatt med denne lyggrafen som stopper til stadighet. Urverket må stadig inn for å gjennomvannes og tørkes før det settes ut igjen i buret. Det er nok så kalt

på gafflene å holde på med slikt uten vatter. = Jeg har nå mettegg vært borti maskinhuset og vaska resten av storklavasken, så nå er den sørgen sluttet. Slav nå tatt inn geværet og plukka det sund for pussing. Geværene og kikkerten har vi alltid hengende ute i beislaget for hvis det kommer varme til dem så rimer de med en gang og frys. Iskandt hender det at døra fra gangen til beislaget står oppe et øyeblikk og det er nok til at de blir helt hvite av is innvendig og utvendig. Derfor er det stadig geværpuss. Nå spæ geværet utover i sine enkelte faktorer så rimet smelter og så må delene ha tid å tørke før en pusses og setter det sammen igjen. Men det er jo bare morro å holde på med slikt. Og nå går vi da og håper på at stormen skal sette isen i bevegelse slike at det kan komme my is med råker og dermed my bølging av bjørn. Bjarne har nå nesten ferdig kasse til en tysk maskinpistol som skal settes opp ute. Den blir magasin med 18 skudd og ei fjæranordning slik at når bjørnen biter i åta så ryr det ut 3 skudd. Skulle det ikke bli aukning å se til skuddet, så er der altså mulighet for at 6 bjørn kan gå i samme skuddet for magasinet er tomt. Det må jo absolutt være flotte greier, men vet ikke om det er prøvd før i praksis. Fikk note fra Stabel om inntekt på skattora ifjor og har sendt brev til pappa så han ordner selvangivelsen.

Standaag 22/1-51. Jo, nå er jeg på vakt igjen. Klokken er kvart på 3 om morgnen. Her nittog startas aggregatet. Bjarne holder på i maskinhuset med en av de siste hendene på maskinpistolkassen. Storkleavasken var tørr så det har jeg nå tatt inn og så bli det vel til å stoppe og lappe en av dagene. Nå er det visst omkrent fjellmåne og helt klart og ca. \pm 30 grader. Det er helt ubeskrivelig vakker tite og lysere enn om dagen. Uværet har vært like til nå og enda kommer det av og til noen kraftige roser med av fjellet. Vi har ikke vært tite siden sist jeg skrev for det har vært felt med vind og folk. Men idag må det vel bli sjangre til å gå en runde og fikse opp skuddene som antakelig er helt igjenfoket. Hadde forbindelse med Bjarne H på lørdag. Han hørte meg godt, mens jeg hørte ham dårlig for en gangs skyld. Så skulle vi skifte bølgelengde for vi pratet og dermed mista vi hverandre. Trerige greier. Men nå prøver vi jo hver tirsdag, torsdag og lørdag, så det må vel svinge gå bra. = Etter at jeg hadde skrevet i boka sist jeg var på vakt måtte jeg ut å ta inn hygrograf-utverket som stoppa på nytt. Skiftet det ut med et nytt utverk som går bra. Da jeg kom inn igjen oppdaga jeg at tommel-, peke- og lillefinger på høyre hånd var helt hvite i tippene. Og jeg til å massere

av ville milliarder. Har enda litt vondt i tommelen og pekefingeren i tippene og tross i skinnnet. Det er liksom helt ømt. Men enda igjen var det som å ta i glødende jern bare jeg presset fingertippene mot hverandre. Nå er det bare såvidt jeg kjenner noe så det ordner seg fint. Men det var jo en barepenge. Det går altså an å forfryse fingrene uten å merke det før det er for sent. Om fire timer skal jeg ha av utverkene og skifte registreringspapir, men skal forsøke å gjøre det med ullhandsker på. Litt vondt i halven har jeg hatt et par dager, men ikke så mye at det gjør noe. Bjarne er litt forkjølt, men stort sett er det ingenting i veien med oss. Allt er bare trivelig og vi har sluttet ut to kortstokker nå i mørketida. Men det er riktignok vant å forestille seg 30 kuldegrader og køling i Tromsø. Da hadde en vel frostet feil på seg. Det måtte ha blitt ufyselig kalt innenlands også. Men her merker vi det ikke slik, hva det nå enn kan komme av. Her inne i stasjonen står dørene åpne slik at komfyren i kjøkkenet og en kokeroen i stua varmer opp radiorommet, kjøkken, stue, proviantrom, lang korridor og to soverom. Men så er jo sjølsagt huset gjennomvarmet for ossene har jo ikke vært sløkt siden vi begynte å fyre i høst. Komfyren har ikke vært sløkt siden vi kom hit i juli!

kl. 20³⁰ samme dato. Berdy med valda. Fikk meg et alvorlig
haleskudd eller noe lignende inatt da jeg drar å løftet på en
slipi balcom maskinhuset. Nesten så jeg gikk i kne. Men nå er det
bare ont. Kl. 10 i formiddag gikk Stålseng, Ekrem og jeg sørover til
odden. Der var mye bjørnespor og det ene skuddet var trekket
av, men ingen bjørn eller blod å se. Så måtte jeg i radiom for
kretstrafikken kl. 1/2. Det var onkel Egil på møkkelen. Stålseng
og Ekrem gikk over øya. Der var tre skudd trekket av. Ved det
ene var nit å se. Ved det andre var det noen fole blodveier. Det
blodet vi har sett før er bare bagateller i forhold. Han hadde notet
røndt i kniker og kroker og mista blod og tilslutt hadde han sett
sørfør hatthakkene på vestsia. Ved det tredje skuddet lå en
sørbjørn. Det var samme skuddet som vi fikk de to bjørnene
lillejulaften. Vel, ett etter så jeg først da vi gikk alle fire
over øya i ettermiddag med tepelke og henta hjem bjørnen.
Bjørnen var mye større enn de andre vi har fått og har nok
lagt der noen dager for den var som en eneste stor isklump. Vi
skal ikke engang prøve å tene den. La den sørfør bær og flær den
til våren engang. Det var det største av skuddene på vestsia
som hadde skadeskutt en bjørn. Det har jo hørt engang før
ved det skuddet. Så Bjørne og Ekrem stilla det litt om, slik

at kula kommer til å gå litt ^{lavere} ~~høyt~~ i forhold til åta enn før.
Det var en bra bris oppå øya og +31 grader så det var helt
ummülig å stå stille. Men så lenge en er i bevegelse går det fint.
Stille hogga oppover meg for å prate kompis i formiddag og en
av klørne reiv et stort hull i armen på anorakken som tilhører
onkel Egil. Ergerlig var det, men kunne jo ikke tükte Stille
som bare mente å være hyggelig. Og andre er her ikke å tükte!
24/1-51. Igårkvell i 20-tida gikk Ekrem ut i maskinhuset. Han kom
inn igjen i ei viss fart: "vil dere se bjørn?", sa han. Vi ut i døra.
Det var ganske mørkt, men vi kunne se en røslig skygge som
seig forbi på isen like utfor maskinhuset. Den så kolossal ut.
Den sette kursen rett mot selvskuddet sør for maskinhuset.
Den røsla den røndt staken og skuddet ei god stund mens vi sto
i døra og venta på smullet. Men han rørte ikke åta. Så røsla
han et lite stykke oppetter lia med leirs mot skuddet opp i
bakken, men halvveis opp snudde han og forsvant sørover i
fal fart. Så var det følt over natt til idag med tett snøfölek
og stiv küling og barometret satte rekord iar i hurtig fall og
temperaturen steg helt til +1.5 grader. Men i formiddag var
det bare halvskyt et par timer og Ekrem, Stålseng og jeg røsla
sørover for å se efter den store bjørnen. Men der var ingenting

20. Skuddene var utvort borte på mest. Men ei av de to rev-
fellene vi satte opp derborte her om dagen, var revit med og
steinene slengt omkring. Så der har vært en kær å lete og.
Ettipå gikk Ekrem og jeg over øya på ski. Det siste skuddet på
andre sia var velta av vinden og hadde en heil jobb med
å få det greit igjen. Ellers var det utvort borte fra at
revnen hadde gnaqd åta av det skuddet vi har her på
høyeste beakken over stasjonen. Jeg sov dårlig inatt. La
meg $\frac{1}{2}$ igårkvell og våkna $\frac{1}{4}$ imorges. Da var jeg ute og
drakk kaffe. Så leste jeg i senga til vel 6 imorges og
tåna så ut. Men det er helt fint for så kan jeg
sove ikveld og vere utkvilt til jeg skal på valet kl $\frac{1}{2}$
inatt. De har fått en liten björn på Björnøya, så
de idag. Nå har vinden laga svære råker ute i havet
herpå begge sider av øya så nå kanskje det kan bli
mygt björntrekk. Venter og håper og püsser geværen og
har nå snart klar til utsetting to selvskudd til. Så
har skal få mottagelse hvis han bare vil komme.
Søndag 28/1-51 kl 0600 på vakt. Ikke stort å skrive om. Fredag
formiddag var Kalseng og jeg sørover til mest. Så ferske spor etter
to björner. Den ene hadde tråkket av det søste av de

to skuddene derborte, men hadde sluppet raskadd. Det var så
vidt det vistet et lite merke østret i det ene björnet av åta, så det
har vært en svært forsiktig kær enten det nå er kloa eller kjisten
han har brukt. Jeg sto å lente meg til kassen mens Kalseng
ladda, og idet han kjørte sluttstykket fram gikk skuddet av.
Skal hilsa å si jeg fikk hjerteklapp og dott i ørene! Vi gikk på
beina for en gangs skyld, men skara var ikke ornthig så det var
tængt. Det er nok bedre å bruke skiene. I går var vi ikke ute. Det
er heilt overskyt og tåkedis så sikten er dårlig. I gårkvell hadde
jeg forbindelse med LA/GD. Doris var der, og jeg fikk sendt henne
en liten note. En annen norsk stasjon dreiv å ropte på oss og for-
styrte på slutten. Såper det ikke var noen kontrollstasjon så vi får
påpakning (det er vel ikke lov å sende slike lange noter på amatør-
båndene, antakelig) Inatt har vi gjort ferdig de to nye selvskuddene
det ene er ei gammel haggel. Tar ut haglene av patronene og legger
inn et par svære blyketer istedet. Det andre var maskinpistol.
Prøveskjøt et magasin (18 skudd). Det smalt inne 2-3 eller fire
skudd når vi nappa i mat-strengen. Det skal bli fine geier.
Der nå nettop püssa 4 magasiner til maskinpistolen og olja
dem. De var veldig nistne, men er nå bra ut.

Søndag formiddag gikk vi tre mann over øya mens Eskrem passa
31-51 kajakker. Vi hadde med oss maskinpistolen som vi satte opp
i nærheta av det nordligste skuddet på vestsida. Der var ingenting
mytt å se, annet enn at all isen var spjærløst borte på den sida. Vi har
jo hatt mildvær (oppri +1.5). Så vi kom tilbake hit gikk Bjarne og
Kulseng sørover til neset. Ei stund etterpå kom Kulseng tilbake i vill
fart. Der lå en svart bjørn i et av skuddene der sø og Bjarne hadde
begynt å få og vi skulle komme med slede og 2 hunder. Ja, det
blei moro. Vi sola på Tulle og Bæster og spendte dem for den
litte sleden. Badde et langt tau bakki sleden for å holde dem
igjen med så de ikke skulle kjøre fra oss. Kulseng og jeg gikk på
beina. Under berget har det samla seg mye snø så det var en
tung jobb å henge etter bilekjene. De drog villig nesten hele
tida. Så vi kom bort på neset var Bjarne ferdig å få. Det var
en svart hankjörn og de skinnene vi har fått for er bare fri-
marker i forhold til dette. Det hadde gått gass i skrotten og lukte
fælt, særlig da Bjarne satte kniven i vomma på skrotten for å
slippe ut gassen. Det andre skuddet dultorte var også tråkket av
men ingen bjørn. Det er kanskje samme koren som har gjort det.
Så blei skinnene sårre på sleden og lymover bar det. Stundene
drog flott. Av og til stoppa beilken for dem, men så var det

bare å skryte dem igang igjen, så fortsatte de på egen hånd. Det
var fryktelig tungt å springe efter sleden i laus-snoen for å hjelpe
bilekjene i knikene. De lå mest til bakken i snø, men holdt
allikevel fin fart til tross for at det skinnet der med spukk og det
hale silket vidt 200 kg. Jeg er oppriktig imponert over kreftene på
disse hundene. Mandag var Kulseng, Eskrem og jeg sørover igjen med
de samme hundene for å hente litt av skrotten. Vi tok de to lærne
og dermed var det faktisk lass! Samtidig hadde vi med oss det siste
spjæskottet bortover og satte det opp midt mellom de to som var
der for før. Igår tirsdag var en fantastisk dag. Det hadde
blarvet opp og blitt litt kaldere ($\pm 6-8$) og det var veldig lyst og
solrødme over hele sørhimmelen. De siste par dager har det
blitt åpent vann også på denne sida av øya, fortsatt på et belte
is i 2-300 meters bredde langs land. Akkurat igår i det flotte
været begynte det å seile opp svære isfjell i horisonten. Det hele
tilsammen var så flott et syn at det kan ikke forklares, - det
må erfares. Kulseng, Eskrem og jeg var først over øya en tur og
gjorde hele runden for å løse på åter og skidd som nå var
frosset efter mildværet. Vi hadde med oss ei flaske med fett som
Kulseng hadde loket ut av bjørnespuke natt til igår. Stoffet stinker
forferdelig og vi skvetter litt av det på åtene og selvsindkassene

for at bjørnen skal få tefter av åte. Der var ikke spor å se på hule runden. Vi gikk på ski og det var et strålende føre. Jeg kjøpte en svipp nedigjennom skaut i sørkant av eidet på vestsida. Vi har ikke vært ned i den siden for mørketidas begynte. Der var gamle bjørnetrakk, men ikke liv. Da vi gikk hjem kjøpte vi med dalen som minner ut på sørsida av stasjonen. Der var ful fart og mye bronglite så vi måtte hive oss et par ganger. De får en alltid en kakke i huse av gjevryper og jeg fikk en kakke ekstra av den lille pigghakka som jeg hadde stående opp av ryggselken. Da vi kom hjem drakk vi kaffe og så såla vi på Stulle og Snikens og kjøpte en tur sørover og hentet de to bogene og halsestebben. Det blei et heilt lass. Resten av skrotten kan ligge der til reven. Den var begynt å bli grønn på farge og luktet av røttent spekk og gass kjennes helt bortunder bergit her. De siste par dagene har vi sett flere havhester og ei stormåse!!! Orntlig rart å se fugl igjen; det er jo måneder siden sist. Det var mildværet og det åpne vannet som gjorde at vi fikk fugl på besøk, men de forsvinner vel nå, for her har begynt å fryse igjen og ny is trykker på nordfra. Skal nå til å stoppe strømper. — Jy. for en tørrig jobb! Skikkelig blei å kjenne maksimums-temometret igjen, men vi har da reserve huldigvis.

(Senere s.d.) = Imorges i 1/2 10-tida pakket Bjørne og Kålseng på ene siden, spundte Børster foran og dro til sørhytta. Været var strålende, men lenge var de dradd av gårde for det begynte å tyhne til. Så ikveld er det helt overskyet og snøvær. Bjørne og Anvid blir vel noen dager der sør og fikser opp selvskudd etc., så må stalle Eskrem og jeg hjemme. Jeg så en bjørn like borti lia her imorges i 1/2 8-tida så det var med store forhåpninger at Eskrem og jeg dro på ski den faste runden til skuddene her omkring like etter at de andre to var starta sørover. Men her var nit. It's a shame, isn't it?

Søndag 4/2-51 kl 0300 på valet. Ja, nå foregår det! Mildvær og sølig skiv teiling. Mildvær har vi hatt 4-5 dager og hadde sågar et par regnbøyer her en dag. Bjørne og Kålseng kom tilbake fra sørhytta på fredag. De hadde satt opp de 5 skuddene der sør, men fant liten rits i å være durnede for her fins ikke bjørn og vi har åpent hav på alle kanter. Der kommer stadig mere fugl, og kokke har vi sett utfor stasjonen her så det er faktisk sommer nå. Det blir nok ingen fangst på denne måten. Da Bjørne og Kålseng kom søfra, fant de en bjørn som seilte på et isflak langs land. De fikk tek i den og dradd den i land. Det var en to-års-unge og den var skutt midt i pannen. Enne forlabben var stygt opprevet efter tennene til mora som har dradd

ingen med seg fra skuddet. Antagelig er det sør på meret
du har gått i skuddet. Björnen ligger enda der sør til av-
henting. Det er ikke vær til å få den lurt. Og nå tar kanskje
sjöen den igjen, for her er et felt her som står langt innover
land. Får høye sjöer ikke tar vekk landkallen under fjellet
som var så fin å kjøre og gå på. Har vært over öya her ~~her~~
hver dag, - igår alene, - men ingenting å se. Ikke spov. Og
bare enkelte flækker med smått isrask og et og annet isfjell
som står på grunn er tilbake utover havet som var islagt fast
mil eller mil bare for 8-10 dager siden. Jaja! Får høye på,
nordavsten. Kåkung forsleit ryggen på den björnen de
drog iland der sør, og er sangeliggende. Igår morges da han
var ute her for å spise holdt han på å bevirne. Så han får
bare ligge å ta det med ro. Ekrem og jeg deler vaktene.
Det lyner nå av dag kl 9 om morran og mørkenes i 14-tida.
Så må går det jåmen fort framover. Solkanten skal vi ha $1\frac{1}{2}$.
Onsdag 7/2-51 Ja, nå ser her litt bedre ut i omgivelsene enn sist jeg
skrev. Mandag slo han om til nordkuling og dreide så smått til
nordavst bris så igår morges da jeg tåna ut var det belarvar og
÷ 25 grader og is så langt en kan se. Kåkung hadde vaklet igjen igår.
Men han er stiv i ryggen og tør ikke bøye seg så han kan

ikke bare brenkel eller starte aggugetit o.l., så slitt må vi enda
hjelpen ham med. Såvidt jeg skjønner så er disse leksekkeddene
jeg får av og til, bare blåbar i forhold til den ryggen han har
fått å dras med. Men det må vel gi seg. Ekrem og jeg gikk runder
over öya kl 210 igår morges. Strålende vær, men kalt i avsiktet.
Ekrem holdt desserten på å frysse tørne av seg i de fine beksømmene
sine, mens mine gamle elendige sko er så varme at det er en fryd.
De fleste skeddene var frosset på en eller annen måte så de ikke
virket, men fikk de løsnet på dem. Det var bare det skuddet
som står her på nærmeste bakken som vi måtte ta med oss med
hit til rusing. Mekanismen var helt fast frosset. Der var ikke
spov eller tegn til liv noe sted. Det var enda mye åpent vann langs
land på vestsida og frostøyken sto som st. Hanskal bortover. Så vi
kom tilbake hit var det fem minutter med kaffi og röyk og så ble
Rulle og Büster spunt for kjilken og vi ~~to~~ drog tre mann sørover for
å hente den björnen vi fant, mens Kåkung passet huset. Det var felt
å kjøre under fjellet. Bare skruvel og elendighet. Så vi kom til
det biterste skuddet sør på meret, bli vi var noen svære mørke
flækker utover isen og derute på en stor is lå jåmen en björn å
så på oss ca 100-150 meter fra land. Han hadde vært i skuddet og
blitt sira. Gjullevarrumarval, så mye blod han hadde mista.

Det vi har sett for av blodvies ved skuddene er bare småtteri i forhold. Han lå å løfte på hodet og så på oss og vi antok at han ikke kunne komme seg stort lenger etter blodtapet. Han så ganske liten ut. Bjarne rūsle utover isen med geværet for å komme på hold. Ved første smellet reiste bjørningen seg og la iveri utover isen og da så vi at den var stor allikevel. Bjarne fikk bare løssa et skudd til for han sto så langt at bamsen kom i skjul bakom isflakene. Ekrem og jeg sto høyere og hadde god utsikt. Bjørnen stakk rett utover isen i god fart og forsvant som en liten prikk langt ute i isen. Det er ufattelig etter allt blodtapet. Mistet altså bjørnen, men det var litt av en opplevelse å se bjørn på så nært hold i så godt lys i levende tilstand. Etter fotlaget skulle en tro at den bare rūsle smått avgårde men den forsvant melkelig fort allikevel. Det var det. Vi kjørte litt lenger sørover og satte opp det siste skuddet som Bjarne har rigga til og som vi hadde med på sleden. Så var det å sørre på den stivfrosne bjørnen som Kulseng og Bjarne fant da de kom fra sørligta. Skuddene ble efterrett og så bar det hjemover. Det bli et forferdelig slit, for som sagt så har mildvær og sjø ødelagt bjørneveien under fjellet. Kjelken var like mye lodderett som vannrett over og imellom iskenultreene og dessuten var det breie belter med jøkkemo hvor vi kjørte oss fast til stadighet. Rulle og

Bjosten droq somr helter, men allikevel stoppa sleden stadig, og da måtte vi ta i. Det var et fryktelig slit for vi kom oss hit. Og dertil så tungt å jüste når en blir andpusten i slik frost og tørr luft. Vi spiste middag og gikk rett til køys i 17-tida og jeg sov helt til midnatt da jeg skulle på vakt. Skulle hatt 750 med Bjarne H igårkvell, men det fikk heller være. Det er nå mange dager siden jeg har hatt anledning å prøve på foreindelsen så han lærer vel på hva som er i veien. = Det er nå helt klart og vindstille og melkelig nordlys og ± 21 grader. Nå må det vel bli et par bjørner snart, får vi håpe. Vi har nå 6, men hva er det? Vi har jo skadskuddt og mistet likeså mange. Uflaks. Vi har nå 18 selvskeidd ute alt i alt: 9 heromkring, 3 på sørneset, 2 mellom neset og sørligta og 4 ved sørligta. = En dansk telegrafist er forset ilijel på OY "Daneborg" på grønland. Han gikk ut tier den 31/1 og en halv time efterpå bli det snøstorm. De fant ham ikke for 3/2. Jeg må si som 2 fjodradio at det begynner nå å bli litt ofte med ilijel frysminger på varselsstasjonene.

Freitag 9/2-51 på vakt kl 0100. Onsdag formiddag droq Bjarne, Ekrem og Sniken sørover til lytta. Det har vært nestabris og sågsi klart siden da og temperaturen har ikke vært under 10 minus. Skilende vær. Det begynner smått å lysne i 7-1/2-tida om morran

og i 2/10-tiden er det full dag. Ende ledekas 15 er det bra lyst.
Så vi har ganske lang dag nå. Her er islagt overalt med
store raker hist og her langt ute. Omthlig stors er vi bare
langt ute i horisonten. Det virker så dødt hele land-
skapet (havskapet?) at det var med små forhåpningen at
Kulseng og jeg gikk runden til skuddene igår formiddag. Det
var ikke spor å se. Det er nå så hardfoket bakover eidet
at vi ikke bruker ski. Så vi omsider kom helt ut på
brinken på vestsida fikk vi se en stor bjørn som rusa sø-
over på isen under oss. Hadde den store kikerten med og det
var mors å se på bjørnen der den rusa søover og så seg rundt
og snuste på hver en is. Den forsvant søover stranda. Så
oppdaga vi sporene. Den hadde vært helt oppå brinken ved
skuddene nesten. Antakelig har den merket at vi kom og har
snudd igjen. Vi klatra helt ned til stranda på andre side. Det
er nå mange måneder siden vi var der. Plutselig fikk jeg i
kikerten en bjørn til på stranda nord for oss. Den klatra et
par hundre meter rett oppover bratte fjellet og der var det
en bjørn til, en liten tass. Så det var antagelig ei kinne med
en unge og så hadde kun gjemt bort ungen mens den første
barnen vi så rusa forbi. Bimnen undersøgt annen bjørn

de par arene de har ungen sammen med seg; hanbjørnen slår
visstnok ungen ihjel av og til. Vi hørte oss halvveis tilbake opp i
skråningen og inn i lelöfta og lå på lår for å se om de to
skulle komme mot oss. Mens vi satt der kom en rev nede på
isen springende. Den stoppa på stranda rett under oss og lø høyt
og hysterisk. Fikk frys. Den hadde brune og svarte store flekker og
lange ører. Ikke en hvit flekk i pelsen i det hele tatt. Hadde vi
fått tale i den så kunne sølv- og platinarev bare pakke sammen!
Kulseng bli kald på beina og rusa hjemover og se over nesten av
skuddene mens jeg rusa bort til en bra posisjon oppå brinken for
å holde øye med de to bjørnene. Den store kom tilbake nede på
isen og kom nesten helt tvers for meg for den snudde og gikk
tilbake mot ungen igjen. Så stakk jeg linnen en tur og drakk kaffe
og så ruda vi to over øya igjen for å se om barnene skulle komme.
Idet jeg stakk hodet over siste hängen for de nordligste skuddene
på vestsida oppdaga jeg en bjørn som sto ved maskingstolen og
snuste. Jeg gjorde ~~teg~~ tegn til Arvid og vi hørte oss nær og spundte
grovarene. Vi var ca 60 meter fra bjørnen. Jeg strakte hals og
så over kammen igjen. Og der sto jamen bjørnen på to ved skuddet
og strakte hals mot oss. Jeg hørte meg fort ned igjen og vi
skulde akkurat til å legge planer for den videre avansering

da - rattattattatt! Maskinpistolen! Vi styrtet frem som
veltrenede støttropper, men bjørnen var allt stein dån. Den
hadde tatt et alvorlig tak i åta og resultatet var et det rause
ut 11 skudd. Så den var drept allright. Det var en hanbjørn
og vi så sporene komme rett inn fra havet. Altså var det den
fjende bjørnen vi så igår formiddag. Samt skal det være, - liv og
rørelse. Jeg stakke hjem efter flere kniver og kroker og skudd til
maskinpistolen og så flådde vi. Første bjørn vi får alene, - d.v.s.
uten Bjørnes ledelse. Vi skar for dypt med knivene og kuttet
blodårer og saker og ting så det blei et felt blodbad. Da
bjørnen var halvflådd holdt Arvid på å fryse ihjel, så han
spang hjem og var hjemme til han hadde sendt oss til $\frac{1}{4}$.
Så kom han tilbake med den lille sleden og tang og da hadde
jeg flådd allt rundtatt hodet, og hadde dradd til side lærene
og bogene som skal til hündfor. Hodet blei flådd, drog likeit
litt tilside, lada skuddet igjen, surra skinnnet på sleden og
hjenturen gikk lett. Da var det nesten mørket så det hadde
vart lite mors å møte en bærre. Vi har lært en hel del om
hvordan vi skal legge flåinga an neste gang. Det siste jeg så
for det mørkna durborte, var at den bjørningen pendles sto
på samme plassen borti fjellria. Så spiste vi middag i

høte et hørespill "Salamandulerigen" for Kålseng gilde og
18-tida^o la seg. Gmorra, - nei idag når det lysner skal vi
over øya igjen og hente lær, bøger og hodeskallen. Må vel rekke
å komme oss en tur sørover til neste idag. De skuddene må jo oppå
ofte sees. Jeg skar meg litt da jeg flådde og blødde kraftig. Hadde
jod i sårut og derpå noe penicillinspreier. Ønsker ingen guldfeinger!
Kålseng var fin i ryggen idag, så nå ordner allt seg.

Lørdag 10/2-51 Ettermiddag. Bjørne og Ekrem er mittop kommet tilbake
for sørligta. De hadde med skinnnet av en liten tass som hadde gått
i sjøskudd durborte. Igår hadde en svoring vart i marketa av hysta og
niska, men de hadde ikke fått den på hold. Igår gikk Kålseng og
jeg over øya og hadde med kjeike for å hente kjøttet av den vi flådde
og skallen. Ingen skudd var trukket av, men en bjørn hadde vart
svært med skrotten som lå der og slengt kjøttet omkring. Vi niska
omkring og så fire bjørner nede på stranda. En var halveis opp
og vi lå og ventet på den, men den snudde. Så kom ei binne med
unge oppover bakken, men de snudde også. Vi lå stille oppå
høygen ihvertfall i 3 kvarter mens vi ventet på disse bjørnene så
vi var mye frosset. Vi surra kjøttet på kjeiken og niska hjem.
Det siste vi så var en svar rusk som kom sørfra og la seg
tilro uti isen. Da vi hadde høilt litt hjemme tok vi skiene

og gikk til neset her sør til de fire skuddene der. Der var ingenting
å se. I dag var vi over øya igjen. Der hadde vært en svering
og nevlet i skroten som ligger ved maskinpistolen. Så hadde
han tatt åta og alle 16 skuddene var nåsitt ut! Vi kunne
følge blodsporene i kikkerten utgjennom isen, men bjørnen
var veik. Vi var med en tur på andre sid. I kikkerten fikk vi se
en lille bjørnen nord i fjellsida som vi så forledende. Den
var ontrent på samme plassen. Merkelig. Hadde det ikke vært
så langt avgårde, så skulle vi ha tatt en tur bortover. Minst tre
døgn har han nå ruskelig ruskelt på samme stedet. Det midterste
av skuddene på vestsida var også trøkket av, men han hadde
sluppet i skadd. Nå har vi altså otte bjørn, men svarten vet
hvor mange vi har mistet. Det er for jævlig!

Mandag 12/2-51 I går var Kulseng og jeg over øya. Gikk ned på andre
sid og sørover langs stranda et stykke. Ikke liv å se. Vi så noe
spor langt opp i bratte fjellet og kikket klatta opp. Der hadde
det bodd bjørn. De hadde gravd seg ganger og hull under
skara, men det var ingen hjemme for øyeblikket. I kikkerten
oppdaga vi en død bjørn langt ute på søra. Det blir vel neppe
spare til å berge den. Klokker er nå $\frac{1}{2}$ i middagstid, og jeg
sitter inne med vondt i leiften. Det er blitt verre og verre

i et par-tre dager nå. Det er midt framme i andekjften det er
hønt og ømt. Heile haka er som bedøvd. Det er forhåpentlig
"bare" tannbyll, men har sendt ei note med spørsmål om hva
som skal gjøres. Gladde hins for 10 minutter siden. Kulseng
gikk en tur sørover langs stranda og botli bakta botten bergit
lå en hobbe på isen. Vi så i kikkerten at Kulseng lå seg på
magen og kro seg framover lenge - lenge. Så smalt det og jagg
traff ham. Bjerne gikk bortover nå med tau for å hjelpe
ham å fakte hobben hit. Det blir flott åte til selvskeiddene
og kanskje vi tar oss en bedre hobbebiff sjøt også.

Mandag 19/2-51 Ja, det har vært ei begivenhetsrik uke. Før forsøke
å få skrevet saker og ting i rekkefølge. Hobbebiff hadde vi ja. Ei sver
grøte og vi åt morra, middag og kvell. Rikkelig smadder var det. Men jeg
hadde så vondt i leiften at det ødela hele fornøynelsen. Åge Simonsen
mente jeg skulle stikke hull på byllen. Men det var umulig, for
byllen satt så langt ned på haka at jeg da i tilfelle måtte ha
stukket i skjegget. Så jeg åt M & B et døgn og så merka jeg bedring.
Og nå er jeg heilt fin, men det var følt mens det sto på. Tirsdag
eller onsdag var Kulseng og jeg over øya og nordover langs stranda,
men fantes ikke liv. På hjemturen da vi kom frem på bakken
her like over stasjonen fikk vi øye på en sver bjørn med

kørs inn fra havet og beint mot stasjonen. Vi lot oss gli ned gjennom ei bratt kløft rett balle skuddet sørføv maskehuset og der la vi oss i anlegg og venta og håpet på at iklee bikkjene skulle skremme bamsen. Da den var et par hundra meter fra land, stoppa den og ble stående i snøse. Så snart det fra stasjonstrappa, dit var Ekrem og Bjarne som hadde åpna ild. Vi fryt i veie også og bjørnen fór utover i vill fart. Vi så han ble truffet en gang, men han sålka iklee farta og forsvant. Torsdag hadde jeg gjeurtsdag. Om morgnan så vi i kikerten at der lå en bjørn sør på neset, så vi bjøt bort med hunder og slide og flådde og henta hjem skinnnet. Den var roldront stor, men dårliq pelse over nakken. Så sålka jeg ut et par gjeurtsdags gaver og deretter gilek Ekrem, Snikken ^m/slide og jeg til sørhytta. (Ja, jeg glente å skrive at mens vi flådde storingen på neset, hørte vi at det snart ved sørhytta.) Det er ca 6 km dit, men vi tok det roliq, og så over skuddene på veien og skifta ut griseferkåtene med selspekk. Vi kom til sørhytta utpå ettermiddagen og ganske riltiq: der lå en jern bjørn og blådde på isen nedfor et av skuddene. Han hadde blødd kraftiq fra skuddet og nedover til iskanten hvor han lå oppå et isflak. Ekrem sto oppå bakken og holdt bikkja og jeg

rødla ned til bjørnen med geværet spent. Han hadde blødd så myge og lå slik at jeg gilek ut fra at han var død. Jeg hadde tenkt meg oppå flaket for å se om han levde, men Ekrem ropte at jeg skul være forsiletiq og heller kasta en is på tassen. Jeg sto da så nært at jeg kunne strekke meg frem og stikke i bjørnen med geværpipa. Først kasta jeg litt sne på ham, men han reagerte iklee. Så kempa jeg en svær isklump i skallen på bamsen. Han hadde bakken til meg. Og da isklumpen traff ham i hodet med et klask fór han opp, - dit svære dyret. Jeg skjøt alvorliq talt fra hofsta og traff ham like ved øret !! Bamsen datt som en kullsekk. Så stakk jeg ham i sia med geværet. Han gjeuta enda, så for sikkerhets skyld ga jeg ham ei kull i nakken. Da man det allerede begynt å mørkne så vi flådde først neste dag. Det har vært så mildt vær i det siste at bjørnen fryser iklee stiv så fort. Vel, det var min gjeurtsdag. Jeg har vært på hytta helt til idag. Litt av en ferie. Flott overveksling fra det daglige. Hytta er praktfull. Ekrem og Bjarne har gjort et godt arbeid derborte. Fredag morgnan flådde vi bjørnen og drog skinn, hode og lemmer til hytta. Vi tar nå også et lite stykke av mellemgolvst på bjørn og sel og saltet med. Det er til trikinnundersøkelser i Norge.

Frødag middag kom Bjarne til luytta og Ekrem rusla tilbake til stasjonen. Lørdag morgen kom Kåsen til luytta med noe utstyr og det blev til at Bjarne gikk tilbake og Kåsen og jeg ble i luytta. Kåsen fortalte at natt til lørdag hadde Ekrem skutt en bjørn ved flaggstanga hjemme på stasjonen. Jeg glemte å si at da vi kom sørover torsdag, var to av skuddene trukkent av bortsett fra det som det lå bjørn i. Men skuddene hadde ikke smelt av. Det var fire ammunisjon i det ene, og i det andre var fjera dærlig. Kåsen hadde med meg fjera da han kom. På samme skuddet var beina slått stund av bjørnen. Så lørdag ettermiddag bygde Kåsen og jeg nye bein på skuddet, satte inn den nye fjera og ny ammunisjon i det andre skuddet. Sleifta alle åtene ut med selspek. Om kvelden da vi satt inne i luytta hørte jeg et smell. Vi ut med kanonene og i det sorte skuddet lå en praktfull sver hantbjørn. Mørkt var det. På petromaxen var nettlet ødelagt. Vi hadde reserve nett, men hverken Kåsen eller jeg har noeninne hørt om hvordan slilet skal skiftes. Men det er så rart med det når en er nødt! Nettlet kom på og lampen blei ok. Så stengte vi Smiken inne i ytterrommet og gikk bort og flådde bjørnen i lampelys. Det var et

praktfullt skinn. Så svart og dertil så flott pels. Kortlåra og veldig tett i pelsen. Vi drog det på hjelken bort de $\frac{2}{3}$ 500 meterne til luytta, men skinnnet var så svart at det slepte utfor hjelken. Det var en forferdelig jobb - den korte biten. Lykta og kniver og kroken og tauverk lå igjen ved skuddet men vi drog skinnnet til luytta. Som sagt var det mørket. Da vi kom til luytta satt Smiken ute! Vi hadde jo stengt ham inne. Døra var slått inn!! Jeg ble så redd den i mørket som jeg skjelden har vært noen gang. Vi kunne se at innerdøra sto på gløtt og i sprekka så vi en krakle etc hultet til hultet på gulvet. Aiaiai! Vi sprang skyndsomt tilbake efter utstøyet og først og fremst løkta og med gaverne klare og svart lite høy i hatten nærma vi oss luytta igjen. Ingenting slejdede. Vi fant da løsminga på det hele, helt naturlig; selvfølgelig ingen bjørn. Det var bare Smiken som hadde blitt hysterisk. Først hadde han vært inne i luytta og velta saker og ting og deretter hadde han sprunget kroken på ytterdøra. Den var ikke slått inn, men løfta av hengslene. Han har vel fått hjettingen innunder og har på den måten løfta den av. Vi åt middag, odna opp i kåken, bretta sammen skinnnet da det var passende frosset og gikk til høy. Søndag morra tok vi hjelken og gikk bort til meret

for å hente skallen og lemmene og trikingroven. Da vi sto ved skuddet oppkaga vi plutselig en bjørn som sto på isen sørom neset og så på oss. Vi lurka oss ned og la oss i anlegg og venta på karen. Men nei, han kom ikke. Så lista vi oss nedover mot brinken for å se etter den. Den kunne jo ha lusket under brinken ute av sikte. Og det var akkurat det den hadde gjort. Vi kom frem til selvskuddet og plutselig så vi tassen som et lokomotiv frem fra brinken med luns fra oss utover isen. Vi hadde skremt den. Hadde vi derimot lagt stille på magen så ville bjørnen ha rüska bort til hytta uten at vi hadde sett det! Vel, idet vi så kamsen slejöt vi så og si samtidig og kamsen datt pladask på magen ut på isen. Det var vel en 80-90 meters hold. Det er ikke greit å få drept bjørnen halefrem så det var fint skutt. Men etterpå tilsto vi for hvorandre at vi var så ivrige i øyeblikket at ingen av oss hadde sikta!!! På flaks. Det var skummelt å gå på isen for det er bare noen dager siden strømmen laga åpent vann akkurat der, men vi lista oss ut til bjørnen. Han hadde seilt et par meter på magen på grunn av farta han hadde da han datt. Han blødde kraftig, men vi lot oss ikke lure. Jeg sikta på skolten

og Kulseng deisa den obligatoriske isklumpen i skallen på bjørnen. Ganske riktig, opp spratt han, men jeg hadde ham på hornet og han fikk lula like over venstre øyet og datt datt. Det viste seg at bare et av de to skuddene hadde truffet. Det hadde pløyd pelsen over skuldrene og var så gått rett inn i malken på karen. Så var det å hente kniver, heim, kroker, arbeidshansker, tauverk etc og gå igang og flå igjen. Sniken gjerra vi inne på mytt, men jeg hadde fiksa slaa på innerdøra og likeså kroken på ytterdøra. Kulseng gikk med en fot igjennom isen innved land, men han hadde strømpesleifte. Etter halvannen time hadde vi skinnit på land. Det var et pent skinn og ganske stort, men det var så lite spekk at det var lett å leje bort til hytta. Og der satt Sniken ute! Det går over menneskelig forstand å begripe hvordan han får opp ytterdøra. Døra går jo innover! og han hadde slitt ut av treverket den båtspikeren som kroken er fast i. Det er ganske inkelt overnaturlig. Og han hadde feltet en kvadratmeter talepapp av hyttevegg. Denne gangen gav jeg ham en omgang med tampen til han kroyt inn og la seg flat langs veggen. Det får jo være grenser. Surt om kvelden da vi sto ute i nordlyset hørte vi bjørn

björn som brølte langt vekk i retning av stasjonen. Det var som å høre keiserant. Men det var utryggelig å høre på i mørket. Vi satte skyndsomt slaa på døra og løp i posene. Det var altså søndagen, - igår. Det var litt av en merkedag på en måte. Jeg laga nemlig min første brømsaustil en hermetiske kjøttkalene til middag. Og det verste var at sausen blei helt nydelig. I dag morges da vi hadde sett til skuddene (ingen björn) tok jeg gveret og sekken og skiene og fór hjemover til stasjonen. I bøkta midtveis mellom hystta og stasjonen lå der en björn i skuddet. Det var ei binne til avveksling fra alle hannene vi har fått i det siste. Hunn var mektig dau og hadde begynt å bli frosset i baklabbene og snuten. Jeg drog henne vekk fra skuddet så jeg fikk ladda det igjen. Hunn har nok hatt unge sammen med seg for pattene var så lange. Kanskje det var ungen som brølte så høyt lørdagskvellen. Vel, jeg spürta videre og kom da hjem uten flere vidervedigheter. De hadde ikke sett björn her ved stasjonen eller ved skuddene heromkring. Etter en kopp kaffe tok vi sleder og Bünster og Kulle og kjørte til den björnen jeg fant. Ekrem og Bjarne gikk på slei mens jeg satt på sleden. Det var litt av en björntur.

Det er jo ca 3 km og strålende føre så jeg satt bare på sleden og sang og kjørte i herlig fart. Vi fladda binna på en halv time og så gikk Ekrem videre til hystta for å holde Kulseng med selskap mens Bjarne og jeg snudde bikkjene og kjørte hjem med skinnit. Vi brukte 40 minutter. Hundene drog flott. Har nok med å styre hjelken. Det er en utvunderlig hjelv vi har av hundene. Tenk om vi skulle dradd skinnit sjøl den lange veien. Det ville vært et utmenneskelig slit. Men bikkjene drar det lekende lett. Men de tre tyngste skinnene ligger nå på sørhystta og det blir nok et slit å få dem hjem. Men det går vel det og. Den björnen Ekrem skjøt her med flaggstanga er ikke mye verd. Han hadde jo stått på trappe her og skutt 20 skudd i björnen!! Og den datt jo ved første skudd. Han skulle jo bare ha gått ned og gitt den et eneste st i nakken. Tenk 20 skudd! Det er flere hull i skinnit som er så store at en kan björne knyttneven igjennom. Ja, det har vært ei fin ukke. Vi har nå 13 björner tror jeg. Så nå begynner det da å komme litt. Jeg bada ikveld og er nå som et nytt menneske med nye leler uten blodflekker og guleklinter. = Fikk geburtsdagstelegram hjemme fra og fra E. og Holmeslitts og Tera og LJB og LML. Fikk dem i sørhystta den 16de, da Bjarne kom dit.

Fredag 23/2-51. En praktfull dag. Slett klart vær og temperaturen har falt til ± 15 - 16 grader. Solen kom opp av horisont allerede i 9-tida i morges, så nå er det lange dager. Vi har nå i minnet 3 uker hatt tåkig dævær, med $\pm 1-2$ grader og vindstille, tåkedis, litt snø og dårlig sikt. Det var herlig med varforandring. Her er vist ikke mye is i farta. Når vinden drier så seiler også isen. Snatt var vestavind og idag har vi mye åpent vann her mens isen pakkes til på andre side av øya. Kåberg kom fra hytta igår ettermiddag, men Ekrem ble igjen. De hadde fått to bjørner igår. En stor gylek i sørste skuddet, men sprang utover isen. De var imidlertid på velet og la på sprang etter og skjøt til han satt utpå isen. Det viste seg at kula fra selvskuddet hadde knust ømste benet i ene forlabben, men han sprang altså godt på tre bein. Ei liten hund etterpå hadde de skutt en mindre bjørn. Så nå er der fem skinn på hytta. Idag var Bjørne over øya en tur og en bjørn hadde trukket av 4 skudd på maskingivstolen. Så hadde han springet ned på andre side og lå på isen og samlet krefter for han hadde blødd endel. Etter middag var Bjørne over og titta igjen og da sto barnen oppreist, men la seg ned igjen på samme plassen. Vi kan ikke gå ned skråninga for de kan vi skremme dem bort, så vi håper nå bare at den

skal dø der den ligger. Jeg har fått utrettet litt av hvit siden jeg skrev sist. Vaska klær i masser og kokte dem og sto i vasser. Og så har jeg sydd nye saler på tøflene mine. Litt av et arbeid, men interessant. Hadde fått noen instruksjoner av Ekrem og salene ble vel så bra som noen skomaker kunne gjort dem. Innskåret søm og bekketråd. Skelene limte jeg først og derpå ble de sydd med innskåret søm. De gamle salene reir jeg helt vekk. Disse nye salene vil sikkert være like gode når tøflene ellers er helt utslitt. Og idag har jeg gjort en hel jobb. Fra kl 11 til kl 17:30 har jeg rigga opp den antenna som satt ned for en tid siden. Hadde stigen oppå båtaket for å komme opp og tre i ny opphengur. Målte antenna. Den var temmelig nøyaktig 20 m. Så jeg kuttet av nedføringa og laga ny nedføring $6\frac{1}{2}$ m fra enden av antenna. Rigga om hele innføringa i radiatorrommet, og satte stikkkontakten som plugg-in til antenna. Den står i breidd med stikkkontakten til 60-meters antenna som vi laga i høst, så det hele tar seg riktig bra ut. Så nå har jeg altså $\frac{1}{3}$ hertz antenne til amatørstanden og det må da bli fine greier. Hadde LAIGD igårkvell og det gikk bra. Bjørne hadde laga seg $\frac{1}{3}$ hertz-antenne og jeg hørte ham veldig godt. Og nå innbiller jeg meg at jeg skal oppnå like bra resultat med min nye antenne. Vi får se!